

Дарурат-ул-Имам

ПОТРЕБАТА ОД ИМАМ

**ХАЗРЕТИ МИРЗА ГУЛАМ АХМАД ОД
КАДИЈАНА**

Ветениот Месија и Мехди а.с.

Основач на Ахмадија муслиманскиот Џемаат

ПОТРЕБАТА ОД ИМАМ / THE NEED FOR THE IMAM

Македонски превод / Macedonian translation

ХАЗРЕТИ МИРЗА ГУЛАМ АХМАД /

HAZRAT MIRZA GHULAM AHMAD

Преведувач / Translated by:

Жаклина Реџовска / Žaklina Redjovska

Прво издание / First edition

Јуни 2017 / June 2017

© ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATION LIMITED

Издавач / Published by:

Verlag der Islam

Genfer str. 11, 60437 Frankfurt am Main, Germany

ISBN: 978-3-939797-04-3

www.alislam.mk

ЗА АВТОРОТ

Роден во 1835 година во Кадијана (Индија), хазрети Мирза Гулам Ахмад, Ветениот Месија и Мехди а.с., се посветил на проучување на Чесниот Кур'ан и живот во молитва и преданост. Согледувајќи дека исламот станал мета на гласни напади од сите страни и дека судбината на муслиманите спаднала на многу ниски гранки, тој, како Имам и громогласен гласник на ова доба, ја преземал задачата за одбрана на исламот и претставување на неговите учења во нивната првобитна форма. Во својот голем пишувачки опус, предавања, дискусии, религиски дебати, итн. тој докажал дека исламот е единствената жива вера, и ако човек ја следи може да оствари контакт со својот Создател и да учи во заедница со Него. Тој обзнанил дека Бог го одредил за Месија и Мехди, во склад со претскажувањата во Библијата, Чесниот Кур'ан и хадисите. Во 1889 година почнал да прима пристапници во својот Џемаат, кој сега е основан во повеќе од сто и девеесет земји.

Напишал повеќе од осумдесет книги на урду, арапски и персиски јазик. После неговата смрт во 1908 година Ветениот Месија а.с. го наследил Халифа (Наследник), кој ја наследил неговата мисија. Хазрети Мирза Масроор Ахмад, Халифатул Месих V а.т.б.а., е сегашен поглавар на Ахмадија Муслиманскиот Џемаат и петти наследник на Ветениот Месија а.с..

Предговор

Хазрети Мирза Гулам Ахмад (1835-1908), чесниот основач на светски раширениот Ахмадија Муслимански Џемаат, роден во Кадијана, село во руралниот регион на Пенџаб, Индија, бил од Бог одреден реформатор на подоцнежното доба и Ветениот Месија и Мехди. Бил пратен од Бога како исполнување на претскажувањата содржани во Библијата, Чесниот Кур'ан и хадисите, со посебна задача на повторно откривање на исламот во неговата првобитна форма и убавина, и луѓето да се вратат кон нивниот Создател.

Дарурат-ул-Имам или Потребата за Имамот упатува на огромната нужност и потреба за Имам на ова доба, на неговите одлики и обележја како Упатувач кој е одреден од Бога, со громогласен глас, оној што ги прима Божјите објави. Овие одлики во целост ги поседувал чесниот автор.

Книгите од урду на англиски јазик ги превел Кади Абдул-Хамид сахиб. Сегашното издание го прегледал Вакалат Тасниф, Рабва.

Голема благодарност за Схахибзаду Мирза Анасу Ахмад сахиб, Вакилул Иша'ату, Тахрик-е-Џадид (Рабва) и Маулан Мунир-уд-Дин Шамс сахиб, Вакилут Тасниф (Лондон) за неговите вредни предлози и помош за издавањето на овие книги. Голема благодарност им должам на следните личности кои ми помогнаа во разни фази од овој проект:

Дхулкарнаин, Азизур Рахману хафиз-Заду, Раџа Ата-ул-Маннану, Сједу Тнавир Мујтабу, Усман Ахмад Гхумман, Кашиф Имран Кхалид и Тахир Махмоод Мубашар.

Чаудру Мухаммед Али
Вакилут Тасниф
Тахрик-е-Џадид, Рабва
14 јануари 2007 година

Белешка на издавачот

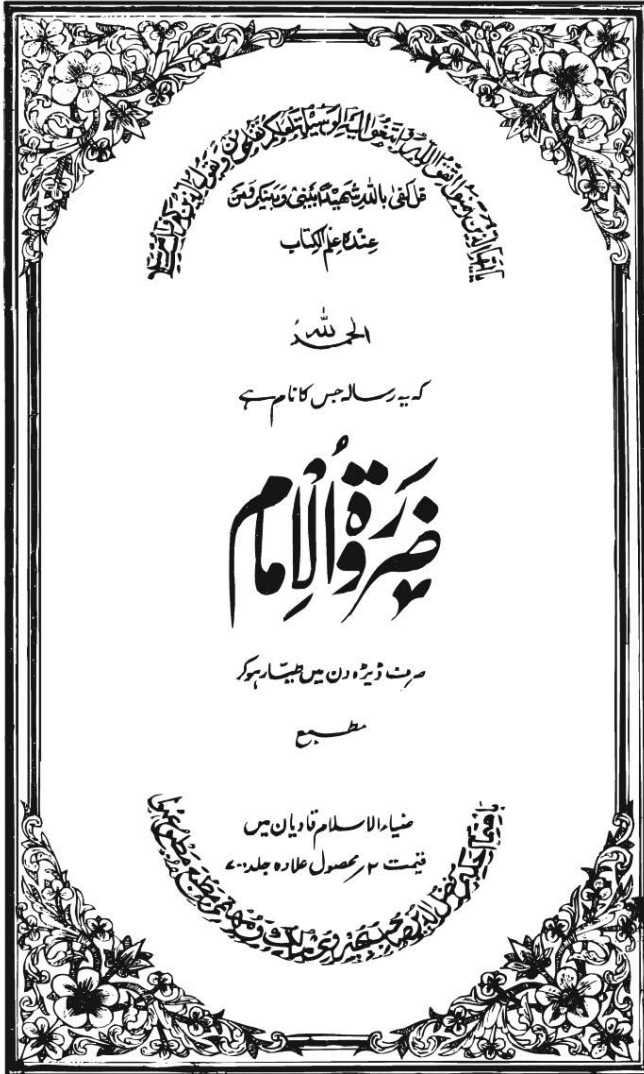
Ве молиме да имате на знаење дека зборовите во заградите () помеѓу долгите линии на зборови на Ветениот Месија а.с. се зборови кои се додадени заради дополнителни објаснувања или фразите од страна на преведувачот се ставени во заграда со назнака 'издавач'.

После името на Мухаммед а.с., Чесниот Пратеник на исламот, следуваат симболите 'с.а.в.с.', што е кратенка за поздравот Саллаллаху 'Алеихи Веселлем' (нека е мир и благослов Аллахов на него). По имињата на другите пратеници и веровесници следуваат симболите 'а.с.' што е кратенка за 'Алејхисселама' (нека е мир на него). Целосните поздрави општо не се изложени во целост, но треба да се сфатат во смисла како да се повторуваат во целост секој пат. Симболот р.а. се употребува покрај имињата на асхабите на Чесниот Пратеник с.а.в.с. и асхабите на Ветениот Месија а.с.. Нивното значење е 'Ради

Аллаху анху' (Нека Аллах биде задоволен со нив/неа). Симболот р.х. значи 'Рахимахуллаху Та'ала (нека Аллах има милост кон него). Симболот а.т. значи 'Ајјадахуллаху Та'ала' (нека Аллах, Семоќниот му помогне).

Издавачот

Факсимил од насловната страна на првото издание

(Превод на насловната страна)

„О вие кои верувате, плашете се од Аллах и барајте пат да Му се приближите и борете се на Неговиот пат за да напредувате.

А оние кои не веруваат велат: 'Ти не си Пратеник'.

Кажу: 'Доволен е Аллах како Сведок помеѓу мене и вас, а така и оној кој поседува знаење за Книгата'.“

Сета благодарност му припаѓа на Аллах, што оваа книга е наречена

Дарурат-ул-Имам
(Потребата од Имам)

Напишана е за само еден ден и половина и е печатена во Печатницата Дија-ул-Ислам, (Кадијана) под надзор на Хаким Фазл-уд-Дин Бхервија, сопственик и менаџер на Печатницата.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ¹
الْحَمْدُ لِلَّهِ وَوَسْلاَمٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى²

Дарурат-ул-Имам

Потребата од Имам

Според тоа, сега нека ни биде јасно оти веродостојниот хадис³ сведочи дека оној кој не

¹ Во името на Аллах, Милостивиот, Давателот без барања, Сомилосниот. (Издавачот)

² Сета благодарност му припаѓа на Алах, и нека имаат мир Неговите избрани робови. (Издавачот)

حدثنا عبد الله حدثني أبي حدثنا أسود بن غامر أنا أبو بكر عن عاصم عن أبي صالح عن معاوية قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من مات بغير إمام مات ميتة جاهلية صفحة ٩٦ جلد ٤ مسند احمد وخرجه احمد و الترمذى و ابن حزيمة و ابن حبان و صححه من حديث الحارث الأشعري يلقظ من مات و ليس عليه إمام جماعة فإن موته ميتة جاهلية ورواه الحاكم من حديث بن عمرو من حديث معاوية ورواه البيهقي من حديث ابن عباس³

³ Превод: Абдулах од својот татко ни пренесе, тој од Асвад бин-Амир, тој од Абу Бакр, тој од Абу Салих, а тој

го препознае Имамот на своето доба умира со смрт на џахилијетот.* Овој хадис е доволен за да го привлече срцето на богобојазливиот човек да трага по Имамот на своето доба, бидејќи умирањето во џахилијетот е толку голема несреќа што со себе ги зема сите зла и несреќи. Според тоа, во согласност со ова сведочење на Чесниот Пратеник с.а.в.с., постојат обврски за секој кој ја бара вистината да истрае во својата потрага по вистинскиот Имам.

Погрешно е да се претпостави секој кој го доживува вистинскиот сон или кон кој се отворат портите на Божјата објава може да биде наречен Имам. Напротив, за да се стане Имам

од Маувиј, дека Чесниот Пратеник с.а.в.с. рекол: 'Оној кој умре без (препознавање на) Имамот умира со непозната смрт.' (страна 96, том 4, Муснад Ахмад). Овој (хадис) исто така е забележан во збирката хадиси Ахмад, Тирмизи, Ибн-е-Кхузаимах и Ибн-Хаббан. Ал-Харитх Ал-Асхари дава друга верзија на овој хадис: 'Оној кој умре без (да го прати) Имамот на Џемаатот сигурно ќе умре со непозната смрт. Хаким ова го пренесува од Бин Амр, тој од Мавиј, тој од Баззар, а тој од Ибн-Абас. (Издавачот)

* Џахилијет е време на незнаење пред доаѓањето на исламот.

потребен е сеопфатен услов и совршена и потполна (духовна) состојба според која од Бог може да биде избран за Имам. Разбирливо е дека никој не може да биде наречен Имам само поради богобојазливоста и побожноста. Аллах џ.ш. вели:

وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٤﴾

Ако секоја богобојазлива личност би била сметана за Имам, тогаш сите верници кои се богобојазливи истовремено би станале имами, а ова би било во директна контрадикторност со смислата и целта на овој ајет. Слично на тоа, според јасната текстуална веродостојност на Чесниот Кур’ан, не може секој примател на објава или секој кој доживее вистински сни да биде сметан за Имам, бидејќи ова веќе им било

⁴ „... И одреди да бидеме водачи на богобојазливите...“
“Ал-Фуркан (25:75) (Издавачот)

ветено на обичните верници како радосни вести за нив:

لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا (10/65)⁵

Тоа значи: уште на овој свет верниците ќе бидат благословени со вистински сонови и објави. Чесниот Кур’ан на друго место вели:

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا
تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا⁶

Тоа значи: оние кои веруваат во Аллах и притоа останат истрајни, на нив мелеките ќе продолжат да им пренесуваат објави и радосни вести и ќе ги утешуваат, онака како што мајката⁷ на Муса а.с. била утешена преку Божја објава.

⁵ Јунус (10:65)

⁶ Ха Мим Ас-Сеџда (41:31)

⁷ Ал Касас (28:8)

Меѓутоа, Чесниот Кур'ан покажува дека објавите или соништата се еден вид на духовни дарови на обичните верници, без оглед на тоа дали се мажи или жени. Фактот дека тие се приматели на такви дарови не треба да значи дека немаат потреба од Имам на своето доба. Најчесто, таквите објави се однесуваат само на тие личности и не пренесуваат никакво (духовно, издавачот) знаење, ниту носат некое големо уверување. Навистина, некои од нив не се достоини да им се обрне некое големо внимание. Од друга страна, таквите објави понекогаш можат да предизвикаат личноста да се сопне. И додека духовното знаење не биде пренесено преку упатствата на Имамот, личност не е отпорна на таквите опасности. Таков пример може да се најде во раната историја на исламот. „Се работи за еден писар на Чесниот Кур'ан кој, врз основа на тоа што бил во близина на Пратеникот, често учествувал во објави на ајети од Чесниот Кур'ан кои му биле диктирани од Имамот – односно Чесниот Пратеник с.а.в.с..

Еден ден писарот во себе помислил: 'Каква е разликата помеѓу мене и Чесниот Пратеник с.а.в.с.? И јас, исто така, примам Божји објави. Поради овие помисли писарот бил уништен и запишано е дека неговиот гроб го исфрлил, слично како Балаам⁸ кој бил уништен на сличен начин.“ И Хазрети Омер р.а.⁹ примал Божји објави, но себе си не се сметал за важен и немал никакви амбиции да биде партнер во вистинскиот Имамат, кој од Богот на небесата бил втемелен на Земјата. Всушност, себе си се сметал за понизен роб. Затоа, Аллаховата милост го одредила за заменик на вистинскиот Имамат. И Уваис Карни р.а. го примил божественото и примал објави. Тој бил толку понизен што сметал дека е непримерно дури и да се претстави пред Сонцето на пратеништвото и Имаматот. Нашиот учител,

⁸ Учен човек помеѓу Израелците (Нум. 31:16, 2Пет. 2:15)
(Издавачот)

⁹ Омер Ибн Ал-Кхатаб (634-644), вториот исправно упатен Халифа. (Издавачот)

Чесниот Пратеник Мухаммед с.а.в.с. често го свртувал своето лице кон Јемен говорејќи:

أَجِدُ رِيحَ الرَّحْمَنِ مِنْ قِبَلِ الْيَمَنِ

„Чувствувам дека слаткиот мирис на Добрината доаѓа од Јемен“.

Ова било алузија на фактот дека Уваис навистина бил примател на Божјата светлина. Меѓутоа, тажно е дека поголемиот дел од луѓето на ова доба не ја спознаваат потребата од вистинскиот Имамат. Преку доживување на вистинскиот сон или после неколку објавени зборови тие доаѓаат до помисла дека немаат потреба од Имамот на тоа доба. 'Зарем ние сме помалку вредни'? (Изгледа дека се прашуваат). Тие не сфаќаат дека таквото размислување е потполно погрешно, затоа што нашиот Чесен Пратеник с.а.в.с. посведочил за потребата од Имам за секое доба. Тој јасно кажал дека секој

оној кој се оддал на Аллах, а не го препознал Имамот на своето доба, ќе се врати како слепец и ќе умре во заблуда. Чесниот Пратеник с.а.в.с. во овој хадис не направил никаков исклучок за било кој примател на Божјите објави, ниту за некој кој има вистински сонови. Тоа јасно покажува дека, ако оној кој прима објава и оној кој доживува вистински сонови не влезе во заедница со Имамот на тоа доба, многу веројатно дека тој ќе се чувствува бедно, бидејќи е јасно дека овој хадис е упатен кон сите верници и муслимани. Во секое време помеѓу нив има илјадници кои доживеале вистински сонови и примале Божји објави. Всушност, и помеѓу следбениците на Чесниот Пратеник с.а.в.с. сигурно имало десетина милиони лица кои биле благословени со Божја објава. Според тоа, преку хадисот и Чесниот Кур'ан е потврдено дека, ако во време на Имамовото доба било кој доживее вистински сон или прими објава, тоа ќе биде само одраз на светлината на Имамовото доба која паѓа на

соодветните срца. Факт е дека кога се појави Имам на своето доба во светот, покрај него се појавува прекрасна светлина и небото е исполнето со радост. Поради ширење на духовноста и светлината, доблестите на исправните луѓе оживуваат. Секој човек кој поседува способност на примање почнува да доживува серија објави. И на секој човек кој има способност преку разумно размислување и заклучување да изрази суд за прашања за верата, неговата способност се зголемува. Секој кој е склон на молитви, има поголема страст во неговото клањање (обожавање). Секој кој има склоност да дебатира со припадници на други вери дадена му е моќ да расправа со факти и непобитни заклучоци. Всушност, сите овие благослови се резултат на духовното зрачење кое доаѓа од Имамот на тоа доба и се симнува на секое соодветно срце. Тоа е општ закон и Божја пракса, на која не упатуваа Чесниот Кур'ан и веродостојните хадиси, а за тоа посведочиле и нашите лични искуства. Меѓутоа,

добата на Ветениот Месија а.с. има уште поголемо значење, како што е забележано во книгите на претходните пратеници и хадисите на Чесниот Пратеник с.а.в.с., во времето на неговото доаѓање ова зрачење на духовност ќе стане толку распространето со што и жените ќе почнат да примаат објави, малолетните ќе претскажуваат, а обичните луѓе ќе бидат вдахнати со Возвишениот дух (Рухул Кудус). Сето тоа ќе биде одраз на духовноста на Ветениот Месија а.с.. Исто онака како што Сончевата светлина паѓа на сидот и го осветлува; и, ако сидот е избелен со вар, станува уште посветол. А ако е обложен со огледала светлината станува пресилна за да можат очите да ја гледаат. Меѓутоа, сидот не може за себе да тврди дека таа светлина е негова, бидејќи после заоѓањето на Сонцето од светлината не останува ниту трага. Освен тоа, сета светлина која се одразува на објавата е одраз на светлината на Имамот на тоа доба. Личноста со правилно размислување - доколку

не е несреќна или не била пред искушение од Бога - брзо ќе ја разбере оваа посебна карактеристика. Ако, чувај Боже, некој не успее да ја разбере оваа Аллахова тајна, а посебно кога ги слушне вестите за доаѓањето на Имамот на тоа доба и не воспостави заедница со него, таквата личност во почетокот покажува рамнодушност кон Имамот, што понатаму создава отуѓување; а тоа за возврат предизвикува сомнежи и создава непријателство, кое - чувај Боже - завршува со губење на верата. На пример, кога се појавил Чесниот Пратеник с.а.в.с. имало повеќе илјади еврејски свештеници кои примале објави и визији. Тие пренесувале радосни вести за скорото доаѓање на Пратеникот на подоцнежното доба. Но, кога не го прифатиле Имамот на тоа доба кој бил Кхатаман Набијјеен,¹⁰ тие биле уништени молскавично од Божјата лутина и нивните врски со Аллах џ.ш.

¹⁰ Печат на Пратеништвото (Издавачот)

потполно биле прекинати. Не треба да спомнуваме што се било забележано во Чесниот Кур'ан. Тоа се луѓе за кои Чесниот Кур'ан кажува:

وَكَانُوا مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ¹¹

Овој ајет значи дека тие луѓе навистина го привикувале Аллах џ.ш. за помош за да можат да успеат во верата и дека примале објави и визији. Иако Евреите кои не му се покориле на Иса а.с. биле лишени од Божјата милост, тие биле ослободени од овој грев кога христијанската вера, поради обожување на човечко битие, умрела и ја изгубила својата вистинитост и духовност. Тогаш се случило повторно раѓање на духовноста помеѓу нив и многумина од нив почнале да примаат објави и визији. Помеѓу нивните свештеници имало и

¹¹ Ал-Бакара (2:90)

добри и побожни луѓе. Тие примале објави дека наскоро ќе се појави Пратеник на подоцнежното доба и Имам на тоа време. Поради тоа некои побожни зналци, после примањето на објави од Семокниот Аллах џ.ш., се иселиле во Арабија. Дури и нивните деца знаеле дека во блиска иднина ќе биде основано ново духовно движење. Ова е значењето на ајетот:

يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ¹²

Односно: Тоа се оние кои јасно го препознаваат овој Пратеник онака како што ги препознаваат своите деца. Меѓутоа, кога се појавил Ветениот Веровесник а.с., вообразеност и предрасуди се појавиле кај поголемиот дел од овие свештеници и нивните срца потемнеле. Некои од нив биле среќници, станале муслимани и нивната вера навистина била

¹² Ал-Бакара (2:147)

вредна за пофалба. Ова треба да не наведе да имаме страв од Бога, и да бидеме внимателни и претпазливи. Молете го Бог ниту еден верник никогаш да не ја доживее судбината на Балаам. О Господару Мој, спаси го овој уммет од сите проблеми и зла, и чувај го од злото на Евреите! Амин, амин!

Овде треба да се запомни дека Аллах џ.ш. создал племиња и нации со цел да се воспостави физички систем на цивилизација, така да со взаемен контакт и однос помеѓу луѓето да преовладеат соработката и симпатијата. На ист начин, он го втемелил системот на пратеништвото и имамот да основа директно духовно сродство и врска со умметот на Чесниот Пратеник с.а.в.с., и тоа на начин тие да се грижат едни за други.

Сега се појавува важно прашање: кој ќе биде одреден за Имам на своето доба? Кои се неговите знаци? И, зошто нему да му дадеме предност над другите кои примаат објави, соништа и визији? Одговорот на ова прашање е

дека Имам на ова доба е оној за чие духовно образование и воспитание грижата лично ја превзема Семоќниот Аллах џ.ш.. Тој, неговата природа ја вдахнува со таква светлина на Имаматот што тој за ривали ги прифаќа сите светски рационалисти и филозофи и сака да ги надмине во сеопфатна дебата. Како таков, со поддршка на Семоќниот Бог, тој на извонреден начин одговара на сите провокативни и недоречени прашања, по што мораме да признаеме дека изгледа како тој да дошол опремен во овој минлив свет со сè што е потребно за да направи реформа. Како резултат на тоа, он не се срами од противникот. Во духовна смисла, он е врховен водач на армијата на Чесниот Пратеник с.а.в.с., и волјата на Семоќниот Бог е преку него верата повторно да стане победничка. На сите оние кои се собираат под неговото знаме им се доделени способности од највисок степен. Он е благословен со сите потребни работи кои се неопходни за да реформира, и со сето знаење

кое му е потребно за да може да ги негира приговорите и да може да ги претстави убавините на исламот. Покрај тоа, бидејќи Семоќниот Бог знае дека овој Имам мора да се соочува со дрски и расипани луѓе кои ги има ширум светот, Он му дава морална снага од највисок степен. Неговото срце е полно со вистински сочувствува за човештвото. Но, моралната храброст не значи дека он во секоја прилика без било каква смисла покажува благост, бидејќи тоа би било спротивно на сите морални мудрости. Тоа значи дека овие луѓе не се ни слични со злобните и напорни луѓе кои реагираат со лутина на секоја навреда, и чии лица оддаваат грозни гримаси поради внатрешното страдање - познато како бес, и кои продолжуваат да викаат и беснеат без оглед на времето и ситуацијата. Ова не е одлика на оние кои се морални. Навистина, тие понекогаш употребуваат груби зборови со цел нешто да докажат и што е во согласност со моменталната ситуација, но не се лути во срцето, ниту се

разбеснуваат и побеснуваат. Тие понекогаш се преправат дека се лути со цел некого да заплашат, додека цело време нивните срца се смирени, среќни и задоволни. Од тие причини понекогаш и Иса а.с. на другите им се обраќал со груби зборови како што се 'свињи', 'кучиња', 'неверници', 'нечисти' и.т.н., но, ние не се осмелуваме да кажеме дека нему му недостасувале високи морални доблести, бидејќи тој самиот поучувал за високите морални вредности и за потребата од сочувство. Овие зборови, кои повремено ги употребувал, не биле изречени поради напад на лутина и бес, туку всушност биле употребени во состојба на спокоен и ладен ум, и само во соодветни ситуации. Накратко, за Имамите е неопходно да поседуваат совршен склоп на морални доблести. Грубиот збор не се спротивставува на моралната состојба, ако не доаѓа како резултат на некој огорчен карактер или страшен бес, и ако е изречен во соодветна и условена ситуација. Вредно е да се спомне

дека на оној кој Бог со своите Сопствени раце го одреди за Имам, нему му се дадени способностите на Имаматот. Како што е спомнато во ајетот:

أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ¹³

Бог се погрижил сите животни и птици да ги снабди со способности кои, со Божјо знаење, ќе им бидат потребни. Слична е ситуацијата и за оние на кои Бог, во Своето постојано знаење, сака да им ја довери задачата на имаматот; ним однапред им биле дадени многу духовни способности, кои можеби ќе им требаат во иднина, и им биле посеани во нивната чиста природа. Како што можам да видам, Имамот мора да ги поседува следните одлики со цел да му биде од корист на човештвото.

¹³ „Он, кој на секое нешто му го дава неговиот соодветен облик ...“ Та-ха (20:51) (Издавачот)

Прва, е моралната сила. Бидејќи Имамите наидуваат не секакви видови на подлост, луѓе со поган јазик и низок морал, за нив е неопходно да поседуваат морална сила од највисок степен, така да останат имуни на самољубивата лутина и бес и луѓето да не бидат лишени од нивните благослови. Срамно е личноста која е наречена 'пријател на Бог' да биде жртва на неморалот и да не биде во состојба да толерира груб збор. Исто така, оној кој себе си се прогласува за 'Имам на своето доба', а сепак има немирен карактер и реагира остро а очите му пламтат од лутина и на најмала провокација, никогаш не може да се нарече Имам на своето доба. Затоа, Имамот на своето доба мора во целост да се прилагоди на следниот ајет:

إِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿١٤﴾

¹⁴ „... ти несомнено поседуваш високи морални одлики.“
Ал Калам (68:5) (Издавачот)

Втората карактеристика на Имамот е да ги има одликите врз основа на кои е наречен Имам. Тоа значи дека тој треба да поседува голема ревност во правењето на добри дела, во стекнувањето на Божјата вистина и во својата љубов и знаење за Бог. Ова значи дека неговата душа нема да прифати било каква скржавост, ниту е задоволна со состојба која не е совршена. Тој треба да се чувствува повредено ако биде спречуван во својот духовен напредок. Тоа е природна способност која треба да ја поседува секој Имам. Ако случајно луѓето не го прифатат неговото учење и неговиот просветлен упат, или не ја следат неговата духовна светлина, тој сепак останува Имам врз основа на своите духовни способности. Накратко, вредно е да се запомни оваа специфична духовна особина: дека карактеристиките на имамот се вкоренети во самата природа на личноста која Божјата волја ја одредила за таа служба. Преводот на зборот имамот значи 'моќ да води'. Според тоа,

службата која му е дадена не е привремена. Всушност, како и сите други способности - вид, слух и разбирање - имамот е способност да се пробие на прво место и да ги надмине во Божјите работи. И, всушност тоа се подразбира во зборот имамот.

Третата способност е неизмерност во знаењето, која преставува нужен услов за имамот и неговото неопходно својство. Бидејќи имамот подразбира ревност за напредок во вистината и знаењето, љубовта, искреноста и преданоста, Имамот сета своја енергија ја насочува кон таа цел, и секогаш ја кажува довата: رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا¹⁵ .

Неговите сетила и моќи за забележување веќе се подготвени за извршување на своите должности. Затоа Божјата милост му подарува сеопфатно знаење во поглед на Божјите науки и не постои никој помеѓу неговите современици кој може да му биде рамен во знаењето за

¹⁵ „О Господару, зголеми го моето знаење.“ Та -ха (20:115)
(Издавачот)

Кур'анските вистини, во духовните благослови и неоспорното расудување. Неговото уважено мислење го исправа мислењето на другите. Секогаш кога некој не се слага со него во поглед на религиските вистини, вистината секогаш е на негова страна. Тоа е затоа што светлината на вистинското поимање му помага да ги разбере вистинските реалности. На никој друг досега не му е подарена оваа светлина со таква генијалност.

ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَن يَّشَاءُ ¹⁶

Како што кокошката лежи на своите јајца и ги подига младите пилиња, и ги чува под своите пердуви, и на нив ги пренесува своите одлики, така и Имамот, преку своето духовно знаење, ги обликува своите другари и ги зајакнува во верата и во Божјите знаења. Но,

¹⁶ „Тоа е Аллаховата благодат; Он ја дава на кого Он сака...“ Ал-Џума (62:5)

таквото сеопфатно знаење не е неопходно за другите приматели на објавата и богобојазливи луѓе, затоа што на нив не име доверена задача за обука и воспитување на луѓето. Не е толку важно ако некои побожни и видовити луѓе патат од недостаток на образование и недостаток на знаење; тие не се капетани на бродови, тие само имаат потреба од капетан. Тие не треба да изговараат такви бесмислици: 'Ние немаме потреба од овој духовен капетан, ние самите за себе сме доволно упатени.' Треба да запомните дека тој им треба, онака како што на женското му треба машко. Значи, Бог секого го создал со цел. И, секој кој тврди дека е Имам, а не бил создаден за таа цел, само може да предизвика потсмеј кај луѓето. Тој ќе биде како неразумен просјак кој предизвикал исмејување во присуство на кралот. Приказната ни кажува за некој свет човек во градот, кој бил исправен и богобојазлив, но пред сè неук. Кралот имал доверба во него, но везирот, кој знаел дека човекот не е образуван, не верувал во него.

Еднаш, кога кралот и везирот отишле да го видат, овој просјак кој аматерски се бавел со исламската историја, на кралот му рекол: 'Александар од Рим исто така бил голем крал во овој уммет.' Тоа на везирот му дало прилика да го критикува. Без двоумење тој рекол: 'Ваше Височество, покрај неговите духовни вештини, овој факир исто така е и голем зналец од историјата!'

Според тоа, кога се соочува со своите противници или обични трагачи, на Имамот на своето доба не му е потребна објава, туку неговата интелектуална способност, бидејќи постојат различни видови на луѓе кои го критикуваат Шеријатот користејќи ја медицината, астрономијата, физиката, географијата и веродостојните исламски литератури, како и расудувањата и дословните знаења. Имамот на своето доба е наречен бранител на светлината на исламот. Семоќниот Бог го прогласува за градинар на оваа градина. Тој има обврска да го побие секој приговор и да

ја замолчи секоја критика. И не само тоа, тој треба на светот јасно да му ја покаже убавината и извонредноста на исламот. Според тоа, таквата личност е вредна за големо почитување и претставува вистински камен на мудроста, бидејќи преку неговата личност исламот е претставен како жива религија. Тој е гордост на исламот и Божјиот решителен доказ за овие луѓе. Никому не му е дозволено да се оддели од него, бидејќи тој, со Божја волја и задоволство, е бранител на чистиот ислам, добронамерник за сите муслимани и ги опфаќа сите доблести на верата како целина. Во секоја борба помеѓу исламот и неверувањето тој е единствениот кој помага вистински. Неговиот возвишен здив го убива неверувањето. Тој е целината, а останатите се негови делови:

اوچوکل و توچو جُورئى نے زکلی توہلاک استی گرازوئے گسلی¹⁷

¹⁷ Персиска песна: 'Он е како целина, а вие сте како делови, а не целина; вие ќе исчезнете ако се одделите од него.' (Издавачот)

Четвртата моќ е исклучителната цврстина која му е неопходна на Имамот на своето доба. Цврстината значи да не покажува слабост под било какви околности, или да не губи надеж, или да не биде мрзлив во своите планови. Многу пати пратениците, Божјите веровесници и мухаддиси¹⁸, кои биле Имами на своето доба, се соочени со такви искушенија и проблеми и изгледа како Семоќниот Аллах џ.ш. како да ги напуштил и има намера да ги уништи. Многу пати објавите и вдохновенијата биваат привремено исклучени и тие не примаат никаква објава за одредено време. Многу пати нивните претскажувања се како искушенија и луѓето воопшто не ја разбираат нивната вистина. Често, познанието за остварување на нивната цел бидува одложена за некое време. И многу пати изгледа како да се оставени, напуштени, проклети и одбиени. Секој кој ги навредува мисли дека работи нешто кое е за пофалба.

¹⁸ Оние кои примаат објава од Бог. (Издавачот)

Секој ги презира и ги гледа со гадење, и дури не сака да одговори на нивните селама. Во таквите периоди нивната цврстина е ставена на искушение. Но, тие во никој случај нема да станат малодушни при таквите искушенија и нема да останат мрзеливи во извршувањето на својата задача се додека не дојде време за Божјата помош.

Петтата моќ која е неопходна за Имамот на своето доба е ослонувањето на Бог. Ова значи дека во време на искушенија и проблеми, кога се соочуваат со моќен непријател и тој бара знак, или кога му треба победа, и кога е нужно некому да му се помогне, тие во толкава мера се приклонуваат кон Аллаx џ.ш. што нивните молитви, кои се полни со вистина, искреност, љубов, верност и непоколеблива цврстина, предизвикуваат вознемиреност на небото и нивните предани и понизни дови прават на небото метеж полн со болка, која предизвикува вознемиреност и кај мелеките. Тогаш, онака како што облаците почнуваат да се појавуваат

на небото после многу топла сезона, така топлината не нивното приклонување кон Бог, или врелината на нивната длабока преданост кон Него, нештата почнуваат да се обликуваат на небесата. Судбините се менуваат и Божјата Волја поприма други бои, додека не почне да дува ладен ветреца на Создателот. И, онака како што Бог создава работи кои предизвикуваат треска, така создава и против средство кое, по Божја наредба, го истерува. Слична е делотворноста на преданоста кон Бог кое таквите луѓе ја имаат.

آل دُعَايَ شَيْخٍ نَزَّحٍ هِرْدُعَايَ قَانِي اسْتَدْرِي اودست خدات¹⁹

И довербата со која Имамот на своето доба се ослонува на Бог, т.е. неговата посветеност кон Бог, е по длабоко умна и по

¹⁹ Персиска строфа: *'Таа молитва на шеикот не е обична молитва; он е смртник, па сепак неговата рака е Божја рака.'* (Издавачот)

делотворна од онаа кај сите евлии²⁰. На пример, Муса а.с. бил Имам на своето доба, а Балаам бил вали на своето доба. Тој примал Божји објави и неговите дови биле прифаќани. Меѓутоа, кога Балаам му се спротивставил на Муса а.с., овој спор го уништил Балаам, онака како што острата сабја во момент ја отсекува главата од телото. Несреќниот Балаам не бил предупреден со следната филозофија: ако Семоќниот Бог некому му се обраќа и го прогласи за Свој миленик и избраник, а истиот тој му се спротивстави на оној кој длабоко влегол во водите на Божјата милост, сигурно ќе биде уништен. Не може да го спаси ниту една објава, ниту фактот дека неговите дови биле прифаќани. Тоа бил еден Балаам, но, илјадници такви Балаами пропаднале во времето на Чесниот Пратеник с.а.в.с., бидејќи повеќето еврејски свештеници, после изумирањето на христијанството, станале како Балаам.

²⁰ 'Евлија' е множина од вали. (Издавачот)

Шестиот услова за Имам е оној дека тој продолжува да прима визији и објави. Имамот на своето доба често преку објавите од Бог прима знаења, вистини и реалности. Објавите кои ги примаат другите луѓе воопшто не можат да се споредат со овие објави, бидејќи и бројно и квалитативно се далеку над објавите на другите луѓе. Преку нив (главна врата) знаењата се ширум отворени, Кур'анските вистини се откриени и сите проблеми и тешкотии кои се однесуваат на верата биваат решени. Понатаму, тие покажуваат претскажувања од највисок степен, кои имаат влијание на противниците. Накратко, визиите и објавите на Имамот на своето доба не се ограничени на нив, туку се од врвна корист и се делотворни во помагањето на верата и јакнењето на верувањето. На нив Семоќниот Бог многу јасно и разбирливо им говори и одговара на сите нивни дови. Често доаѓа до дијалог во кој одговорите следуваат набргу после прашањата. Сето ова се случува во форма на чиста,

пријатна и експресивна објава, што примателот верува дека го гледа Самиот Бог. Оваа објава која Имамот на Своето доба ја прима не е како случајот со личноста која недопуштено фрла камен и бега, за никој да не дознае кој бил тој и каде отишол. Спротивно на тоа, на нив Семокниот Бог сосема им се приближува, благо откривајќи им го Своето чисто и сјајно лице, кое потполно е покриено со Светлина. Ова искуство не е за другите, кои понекогаш чувствуваат како некој да се подбива со нив. Објавувањата на претскажувањата на Имамот на Своето доба се еднакви во значењето на откривањето на нешто невидливо. Со други зборови, тие потполно ја држат контролата над невидливото, онака како што јавачот го држи коњот под полна контрола. Причината, зошто на нивната објава им е подарена оваа сила и (чувство - издавачот) откритие, е дека овие чисти објави кои ним им се подарени не можат да се заменат со шејтанските вдахновенија, и дека можат да служат како непобитни аргументи.

Нека биде јасно дека шејтанските
вдахновенија се вистинити, и обичните трагачи
ги прифаќаат. Слично на тоа, постои само
сугестија која е позната како збркани соништа.
Оној кој тоа го негира, го негира Чесниот Кур'ан,
кој сведочи за нивното постоење. Семоќниот Бог
кажува дека се додека човечкото его не е
потполно исчистено и измиено за него постои
можност да ги искуси шејтанските вдахновенија,
и е опишано како:

21 عَلَىٰ كُلِّ آفَاقٍ أَتِيمٍ ﴿٢١﴾

Но, богобојазливите веднаш биваат
известени за било какво шејтанско
наговорување. За жал, христијанските
свештеници, коментирајќи го случајот во кој Иса

²¹ (Тие се симнуваат) на секој лажливец и грешник. Ас-Шура (26:223) (Издавачот)

бил искушуван од шејтанот²², се осудија да кажат дека тоа всушност не се случило, и за она што светот можел да го види и за што посведочиле и Евреите, дека тоа всушност било шејтанско вдахновение кое тој го примил но го одбил три пати. Човек може да се наежи кога чуе таква интерпретација на Новиот Завет. Месијата а.с. и шејтанското вдахновение, навистина! Дури, и ако не веруваме дека овој разговор бил шејтанско вдахновение, а замислуваме дека шејтанот навистина примил телесна форма и го сретнал Иса а.с., ќе се појави следниот приговор: ако било вистина дека шејтанот - старата змија - навистина себе си се открил во телесна форма и заземал став кој е близок светата синагога на Евреите - околу која живееле стотина луѓе, сигурно во тој момент би се собрале повеќе илјади луѓе за да

²² Го одведе ѓаволот потоа на многу висока планина, и Му ги покажа сите царства на светот и нивната слава. И Му рече: 'Сето ова ќе Ти го дадам, ако паднеш и ми се поклониш'. Матеј (4:8-9) (Издавачот)

го видат. Всушност, Иса а.с. лично морал да ги повика Евреите и да им го покаже шејтанот бидејќи неколку од нивните секти го одрекувале самото негово постоење. И оваа ситуација сама по себе би се сметала како знак за Месијата а.с., и многумина од нив би биле упатени. Дури и високи службеници на Римската империја би поверувале во Иса а.с. кога би го запазиле шејтанот и го виделе дека лета. Но, ништо слично не се случило. И ова придонесува во верувањето дека сето ова било еден вид на духовен разговор, кој со други зборови може да се нарече шејтанско вдахновение. Меѓутоа, ова ме потсетува на тоа дека во еврејската литература многу нечесни личности се нарекувале шејтан. Во склад со оваа ситуација, Месијата а.с. на еден од своите ученици му го дал името шејтан²³ кој бил почитуван ученик, на кого само неколку редови порано (во редоследот на наводи од Библијата) му биле

²³ Матеј (16:23) (Издавачот)

дадени клучевите од небесата. На тој начин, исто така, е можно дека некој еврејски 'шејтан' му пришол на Иса а.с. да го грди и да го исмејува. Би било можно дека Иса а.с. го нарекол 'шејтан', онака како што Петар го нарекол 'шејтан'. Евреите биле склони на такви безредија, и за нив е својствена карактеристиката да поставуваат такви прашања. Освен тоа, исто така е можно дека оваа приказна е само мит, забележан намерно или по грешка, бидејќи овие евангелија не се евангелијата на Месијата а.с., ниту тој било кога потврдил дека се такви. Напротив, нив ги пишувале неговите ученици или некои други луѓе, според своето паметење и разбирање. Затоа, можеме да кажеме дека некои автори погрешиле со толкувањето на овие случувања; како што евангелистите погрешиле во мислењето дека Месијата а.с. умрел на крстот²⁴.

²⁴ Помеѓу многуте христијански евангелија постои и едно во кое пишува дека Иса а.с. не умрел на крстот. Овој исказ е исправен, бидејќи Мархами 'Иса (Исусовиот лек),

Таквите грешки биле длабоко вкоренети во самата природа на учениците, бидејќи Евангелијата нас не информираат дека тие духовно и умно биле слаби. Месијата а.с. лично сведочи дека имале слаба интелигенција, проникливост и перцепција. Во секој случај, факт е дека никаква шејтанска мисла не може да се всели во срцата на чистите. Ако било каква мисла некогаш помине во близината на нивните срца, моментално бива истерана и напуштена, и нивното непорочно минато останува беспрекорно и чисто. Во Чесниот Кур'ан постои дилема која наликува на нечиста и зла мисла, наречена та'иф طائف. Во арапскиот речник е позната како та'иф طائف, тауф طوف, тајјиф طييف и таиф طيف. Дилемата околу оваа работа има слаб допир до срцето; всушност, таа нема никаква врска со него. Таквата дилема е како бледа сенка од оддалечено дрво. И, можно

кој го спомнуваат повеќе од стотина лекари, тоа го потврдува. (Авторот)

е дека проклетиот шејтан сакал таков сомнеж да влее во срцето на Иса а.с., и дека Иса а.с. со својата моќ како Пратеник успеал да го растера. Причината да се споменува сето ова е во тоа што оваа приказна не се јавува само во евангелијата туку може да се најде и во веродостојните хадиси.

На пример, запишано е:

عن محمد بن عمران الصيرفي قال حدثنا الحسن بن عليل العتري عن العباس بن عبد الواحد عن محمد بن عمرو عن محمد بن منذر عن سفيان بن عينة عن عمرو بن دينار عن طائوس عن أبي هريرة قال جاء الشيطان إلى عيسى قال ألمست ترغيمك صدق قال بلى قال فأرسل على هذه الشاة قال فنفسك منها فقال ألم يقل الله يا ابن آدم لا تبلى بهلاكك فأتى ففعل ما شاء

Односно, „Мухаммед бин Имран Саирф пренесува од Хасан бин Аллел Анзи, а тој од Абас бин Абдул-Вахид, а тој од Мухаммед бин Амр, а тој од Мухаммед бин Манадир, а тој од Суфијан бин Ајнах, а тој од Амр бин Днар, а тој од Таус, а тој од Абу-Хуреира, дека шејтанот дошол кај Иса а.с. и рекол: 'Зарем ти не мислиш

дека си вистинит?’ Тој рекол: ’Зошто не?’ Шејтанот рекол: ’Ако ова е вистина, качи се на оваа планина и фрли се доле.’ Иса а.с. рекол: ’Тешко на тебе, зарем ти не знаеш дека Бог рекол: Немој да ме искушуваш со својата сопствена смрт, бидејќи Јас го правам она што Јас го сакам’.”

Очигледно е дека шејтанот му пришол на начин како што Џибрил им приоѓа на веровесниците. Џибрил не доаѓа како што доаѓаат луѓето, со воз или со изнајмен коњ, со турбан и замотан чаршаф. Тој, всушност, доаѓа како да е од Друг свет. Освен тоа, како може шејтанот, кој е непослушен и подол, да се осуди да се појави отворено како човек? Што се однесува до ова, не можеме да го прифатиме ставот кој го прифатил трговецот Драпер. Но, за толку можеме да кажеме дека Иса а.с. со својата пратеничка моќ и светлината на вистината никогаш не дозволил шејтанското вдахновение да му биде во близина. Наместо тоа, тој истиот момент би се потрудил да го

отфрли. Онака како што мракот не може да и се спротивстави на светлината, така ни шејтанот не можел да му се спротивстави на Иса а.с. и побегнал. Ова е вистинското значење на ајетот:

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ²⁵

Шејтанот може да доминира само над оние кои подлегнуваат на неговите заведувања и вдохновенија. Но, оние кои со стрелата на светлината од далечина го нападнаат шејтанот, и го дотолчат со бичот на осудата и одбијат да се покорат на било која од неговите бесмислици, не се наоѓаат под негова власт. Но, бидејќи и Семокниот Бог сака овие луѓе да го видат кралството небеско и на Земјата - а шејтанот му припаѓа на кралството на Земјата - тие мораат, за да го стекнат сето знаење за создавањето, набрзина да го видат лицето на ова чудно

²⁵Навистина, врз робовите Мои ќе немаш власт. Ал-Хиџр (15:34) (Издавачот)

суштество, познато како шејтан, и да го чујат неговиот говор. Но ова на ниеден начин не ја валка чистотата и честитоста на таквите луѓе. Шејтанот, држејќи се до својата стара метода на сеење на сомнежи, подло го молел Иса а.с. но благодарение на неговата побожна природа спонтано го одбил и не го прифатил. Ова воопшто не ја намалила неговата возвишена положба. Зарем крадците и никаквците понекогаш не зборуваат во присуство на кралевите? Кажано во духовни термини, тоа било така што шејтанот го ставил својот збор во неговото срце. Иса а.с. не го прифатил овој шејтански поттик и едноставно тоа го одбил. Ова навистина било нешто што е вредно за пофалба. Бесмислено е тоа да се критикува, бидејќи тоа претпоставува непознавање на духовната филозофија. Секој светец и суфија не можел да ја одбие и разори нечистотијата на шејтанските наговори, како што можел Иса а.с.

со помош на бичот на својата светлина. Сајјид Абдул Кадир Јилани р.а.²⁶ кажува: „Јас еднаш примив шејтански поттик. Шејтанот рекол: 'О, Абдул Кадир! Сите твои молитви се прифатени. Од сега, сè што на другите им е забрането, за тебе е дозволено. Ти дури си ослободен од задолжителните намази. Работи сè што сакаш.' На тоа јас му одговорив: 'Губи се, о шејтане! Како може нешто што не му е дозволено на Чесниот Пратеник с.а.в.с. мене да ми биде дозволено!' После тоа шејтанот исчезна од мојот видик заедно со својот златен престол.“

Кога дури и Божји човек и исклучителна личност како што е Абдул-Кадир р.а. примил шејтански поттик, како можат обичните луѓе, кои се уште во целост не го завршиле своето духовно патување, можат да бидат безбедни од тоа, бидејќи - за разлика од Сајјид Абдул Кадир Јилани р.а. и Иса а.с. - на нив не им се дадени духовни очи за да ги препознаат шејтанските

²⁶ Абдул-Кадир Јилани: (умрел во 1166 година) побожен суфија и правник. (Издавачот)

предизвици. Запомнете дека пророците, кои во огромен број се наоѓале во Арабија пред доаѓањето на Чесниот Пратеник с.а.в.с., често доживувале шејтански вдахновенија, врз чија основа понекогаш и давале претскажувања кои подоцна се оствариле. Чудно, но некои од нивните претскажувања навистина станале вистинити. Исламската литература е полна со такви приказни. Затоа, секој кој ги негира шејтанските вдахновенија ги негира учењата на своите пратеници, како и самата институција на пратеништвото.

Во Библијата е забележано дека еднаш, четири стотини пратеници доживеале шејтанско вдахновение и претскажале победа на некој крал, откако биле насамарени со лажен дух²⁷. Но, кралот во таа битка бил убиен како презрена личност, а неговата војска претрпела голем пораз. Меѓутоа, постоел и еден пратеник кој преку Џибраил примил објава и претскажал дека

²⁷ Кралеви, (22:6.23) (Издавачот)

кралот ќе биде убиен, дека кучиња ќе го јадат неговото мртво тело и дека тоа за него ќе биде голем пораз. Ова претскажување се покажало како вистинско, а претскажувањето на останатите четири стотини пратеници се покажало како погрешно. Сега, кога шејтанските вдахновенија се толку чести, природно е да се посомневаме во веројатноста на сите тие објави. Изгледа дека ниту една од објавите не била сигурна со оглед на можноста дека доаѓа од шејтанот. Посебно е што истата работа му се случила и на големиот пратеник како што е Иса а.с.. Ова сериозно ја поткопува веродостојноста на оние што ги примиле објавите. Дали во таква ситуација објавата претставува еден вид на тешко искушение? Одговорот на ова прашање е дека ова не е причина да станеме малодушни, бидејќи Божјиот закон кажува дека сè што е вредно и драгоцено на овој свет е испратено со расипување. Погледајте! Постојат бисери кои се извадени од морето и постојат евтини, кои луѓето вештачки ги прават и ги продаваат.

Трговијата со правите бисери не може да се сопре само поради тоа што постои имитација на бисери, бидејќи јувелирите, на кои Семоќниот Бог им подарил проникливост, со еден поглед го препознаваат правиот и го разликуваат од фалсификуваниот. Според тоа, јувелир на бисерите на објавите е Имамот на Своето доба. Држејќи се блиску до него човекот може лесно да го разликува стварното од вештачкото. О мистици! О жртви на алхемијата! Чекорете внимателно по овој пат и запомнете дека вистинската објава, која во целост доаѓа од Семоќниот Бог, ги има следните карактеристики:

1. Се доживува во состојба кога пламенот на болката го топи човечкото срце и тоа тече кон Семоќниот Бог како бистра вода. За ова говори хадисот кој кажува дека Чесниот Кур'ан е обвинен во тага, и затоа треба да го учите со тажно срце.
2. Вистинската објава ја пратат одлики на задоволство и сласт; таа влева

доверба од непознати причини, го пробива срцето како железна шајка, а нејзините зборови се изразени и се без грешка.

3. Вистинската објава носи одредена величественост и возвишеност со себе; таа силно го погаѓа срцето, и се симнува на него со голема сила и стравопочит. Спротивно на тоа, лажната објава е окарактеризирана со слаб глас кој е на лик на гласот на крадец, евнух, женски глас, бидејќи шејтанот е крадец, евнух и жена.²⁸
4. Вистинската објава во себе носи добродетели на Божјите моќи. Неопходно е таа да содржи претскажувања кои се исполнуваат.
5. Вистинската објава продолжува секој ден човекот да го чини сè побожен,

²⁸ Овде се наведува дека шејтанот е слаб како крадец, евнух и жена и дека поседува женски слабости и кривост. (преведувачот)

почист во неговата внатрешна нечистотија и гнасотија и да му ја подобри моралната состојба.

6. Вистинската објава е посведочена со сите внатрешни способности на човекот, кои се просветлени со нова Божествена светлина. Тој ги увидува промените во себе, неговиот претходен живот умира и започнува нов и тој станува посредник на сомилост за целото човештво.
7. Вистинската објава не се завршува со еден единствен глас, бидејќи Божиот глас поседува непрекинатост. Он е Најпријатен, Он му говори на секој кој го благословува со Своето внимание и одговара на неговите прашања. На неговите дови веднаш му е одговорено, иако понекогаш може да се случи прекин.
8. Примателот на вистинските објави никогаш нема да биде кукавица и не

му е страв да се соочи со противникот кој тврди дека прима објави, без оглед на тоа колку е непријателски расположен. Тој знае дека Бог е со него и дека Он ќе стори сè неговите противници да претрпат срамен пораз.

9. Вистинската објава е средство за разбирање на духовните реалности и науки, бидејќи Бог не сака примателите на своите објави да ги држи неупатени и да бидат лишени од знаења.

10. Вистинската објава ја пратат и многу други благослови. На оној кому му е упатена објава од Бог небото му принесува чест и углед кој вдахнува самопочитување.

Сегашното доба е толку расипано што поголемиот дел од филозофски расположените

личности, природонаучниците²⁹ и следбениците на брахма верата³⁰ ги негираат објавите од овој вид. Многумина заминале од овој свет а биле во состојба на негирање. Но, вистината останува вистина, дури и ако целиот свет ја негира, а лагата останува лага, па макар и целиот свет да ја прифати. Би било бесмислено за оние кои веруваат во постоењето на Семоќниот Бог и го сметаат за Управувач на вселената, и знаат дека Он сè гледа, сè слуша и сè знае, дека после прифаќањето на ова на такво ниво сепак ја негираат Неговата способност дека Он исто така и зборува. Зарем не може да зборува Оној кој гледа и знае, и чие знаење го опфаќа секој момент без помош на било какви средства? Исто така погрешно е да се каже дека Неговиот атрибут за говор, иако дејствувал во минатото, повеќе не делува, и како тој Негов атрибут да е

²⁹ Природонаучници се оние кои веруваат дека сите религиски вистини се изведени од природата и природните закони, а не од објавите. (Издавачот)

³⁰ Брахма Самај (дословно значи 'Свето здружение') е хинду секта основана во 1828 година. (Издавачот)

работа од минатото и повеќе не постои. Таквото верување создава безнадежност. Ако некој од Божјите атрибути всушност стане вишок после извесно време, и не остане ниту трага од него, тогаш сите Негови други атрибути исто така стануваат неизвесни. Тешко им на таквите умови и таквите верувања! После прифаќањето на сите атрибути на Семоќниот Бог тие земаат нож и го вадат виталниот (главниот) дел од овие атрибути и го отфрлаат. Жално е дека арјите (хинду секта) ставиле печат на Божјата објава после Ведите, а и христијаните го сториле истото, како да човештвото имало потреба од очигледна објава за своето просветлување и духовно знаење само до времето на Иса а.с., а дека идните генерации се толку несреќни затоа што се трајно лишени од тоа. Факт е дека човекот секогаш треба да има директно искуство и лична проникливост. Религијата може да преживее како живо знаење единствено само ако атрибутот Семоќниот Бог да продолжи да се манифестира; инаку, таа

станува само приказна и бргу изумира. Дали може човечката свест да прифати таков неуспех? Како може милоста на Семокниот Бог да ја затвори вратата на објавите кон нас, кога сме поткрепени со такво потполно и совршено знаење, кое не е можно без Божјите обраќања и без величествените небески навестувања? Дали нашите срца се промениле во овие времиња или Бог станал поинаков Бог? Ние признаваме дека објавата која му е дадена на некој човек, некогаш и некаде, може повторно да го снабди и освежи духовното знаење на милиони, и дека не е неопходно секој поединец да ја прими, но никогаш не можеме да признаеме дека објавата ќе биде потполно отстранета и ние ќе бидеме оставени само со приказни за кои никогаш и никој не посведочил. Јасно е дека кога нешто трае и после стотина години во форма на приказна и нема никаков свеж пример за своја потврда, повеќето личности од филозофската фела нема да прифатат такви приказни без силен доказ, посебно кога тие се однесуваат на

феноменот кој се смета како спротивен на расудувањето во ова време. Затоа, со тек на времето, луѓето со филозофско размислување ги исмејуваат таквите чуда и воопшто не им верувале. Тие се потполно оправдани во ова, бидејќи длабоко во срцето чувствуваат дали Бог е истиот и дали Неговите атрибути се непроменети, и ние имаме исти потреби како и порано, и ако секоја душа бара духовно просветлување, зошто тогаш објавата престанала? Милиони хиндуси станале атеисти, бидејќи нивните водачи постојано ги учеле дека објавата престанала за милиони години. Нивните срца биле нападнати со мислата дека ако објавата навистина е вистинска, зошто престанала после Ведите, иако нивното доба има уште поголема потреба од нова објава од Пермашвар³¹.

Поради тоа, атеизмот земал замав во земјата на Аријците и затоа ќе пронајдете

³¹ Врховно Битие во хиндуизмот. (Издавачот)

стотина секти во хиндуизмот кои ги исмеваат Ведите и ги негираат. Некои од нив се џенимат и сики, кои се одвоиле од хиндуизмот од слични причини. Поради тоа во хиндуизмот стотина предмети се сметаат како еднакви на Бог. Тука постои изобилство на верувања во многубоштвото и тешко е да се најде било каков траг од Пермашвар. Исто така, тврдењето дека Ведите се основани од Бог се сведува само на неоснован мит од пред многу години и не е поткрепен со никакви свежи докази. Затоа отродоксните сики не веруваат во Ведите. Во врска со тоа еден претставник на сиките на 26 септември 1898 година напишал напис за Акхбар-е-Ам во кој наведува изреки од Грантх (света книга на сиките) да докаже дека Кхалсас (сиките) не веруваат во Ведите, и дека на тој начин го подучувале и Гуруто. Во Грантх се наоѓаат строфи кои наведуваат на заклучокот: 'Не верувајте им на Ведите', и потоа е кажано: 'Ние не сме следбеници на Ведите и не ги прифаќаме'. Вистина е дека овој писател јавно

не покажува ниту приврзаност кон Чесниот Кур'ан . Причина за тоа е што сиките не знаат за исламот и не се запознаени со светлината со која Семоќниот Бог го опкружил. Поради неукост и предрасуди не знаат ништо за светлината со која Чесниот Кур'ан е обвинен. И како заедница, тие се поблиски до хиндусите одошто до муслиманите. Инаку, да го следеле завештанието кое Баба Нанак сахиб го оставил испишано на својата Чола сахиб³², односно: 'Нема друга вистинска религија освен исламот', за нив тоа би требало да биде доволно. Навистина, жално е да се занемари толку важно завештание на толку света личност, бидејќи Чола сахиб претставува единствен наследник на Баба сахиб, оставен кај Кхалсас (сиките). Што се однесува на строфите на Грантх, тие се собрани многу покасно и истражувачите воопшто не веруваат во нив. Само Бог знае колку и што тие промениле во нив, и кои се луѓето чии дела се

³² Мантил кој го носел Баба Нанак, на кој биле испишани ајети од Чесниот Кур'ан. (Издавачот)

соберени таму. Во секој случај, ова не е она за што ние дискутираме, нашата цел е да истакнеме како постои постојана потреба од свежа објава, за верата на луѓето да се одржува постојано свежа. Таквите објави се препознаваат по својата веродостојност, бидејќи никаков шејтан, демон или зол дух ја нема оваа веродостојност, освен Бог. Објавата доверена на Имамот на ова доба им дава доверба на верувањата на другите објави.

Веќе кажавме дека Имамот на ова доба во својата природа има внатрешна моќ на имаматот, и Снабдувачот го опремува со одликите на водач. Божјиот начин е тој што Он не сака да го гледа човештвото поделено и растерано. Онака како што вклучил еден број на планети во Сончевиот систем и на Сонцето му ја дал врховната власт над нив, така Он обичните верници ги опремува со светлина според нивниот духовен статус, и Имамот на ова доба го одредува како нивно Сонце. Оваа Божја пракса во толкава мера е застапена во

Неговото создавање што дури се наоѓа и меѓу пчелите. Тие исто така имаат Имам – познат како³³ يعسوب. Во светските кралства, исто така, Семокниот Бог сакал народот да има водач (емир) или крал. Нека е Божјото проклетство на оние кои се отпадници и не му се покоруваат на Амирот, наспроти Божјата наредба.

34 أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ

Во световните изрази, Улул Амр значи крал, а во духовниот начин на изразување тоа значи Имамот на своето доба. Бидејќи, со нас е секој оној кој не е против нашите цели и е корисен за нашата вера, мојот совет на Џемаатот е британската управа да ја сметаат како Улул Амр и искрено да и се покоруваат,

³³ Ja'суб: матица (Издавачот)

³⁴ Покорувајте му се на Аллах и покорувајте му се на Пратеникот и на оние кои имаат власт над вас (4:60) (Издавачот)

бидејќи таа не се вплеткува во нашите верски цели. Ние, всушност, се чувствуваме сигурни во нивното присуство. И било би неискрено од наша страна да не ги признаеме Британците кои ја помогнале нашата вера на начин на кој дури ниту муслиманските управувачи на Хиндустан не успеаја да го овозможат. Некои од овие управувачи, на свој кукавичин начин, ја напуштиле провинцијата Пенџаб. Резултатот од тоа е што ние и нашата религија поднесоа големи маки и малтретирања од разни управувачи на сиките. Така, дури и извршувањето на намазот во џамиите и учењето на езанот станало тешко. Исламот како религија бил мртов во Пенџаб. Тогаш дојдоа Британците и со нив се врати нашата среќа. Тие го помогна исламот и ни дадоа полна слобода во извршувањето на нашите религиски должности; ни ги вратија нашите џамии, и по долго време, исламот повторно почна отворено да се практикува во Пенџаб. Зарем таква услужност не е вредна да се помни? Факт е дека

некои безрбетници, муслимански управувачи, поради своето невнимание не турнаа во неверството, но Британците ги фатија нашите раце и не спасија. Затоа, впуштањето во бунтовни интриги против Британците е еднакво на заборавањето на благословите на Семоќниот Бог.

Враќајќи се на почетната тема сакам да кажам, како што Чесниот Кур'ан од нас бара во физичкиот живот да му се покориме на еден управувач, тој од нас истото тоа го очекува и во духовниот живот. Во овој контекст Семоќниот Бог не учи на довата:

إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١﴾
صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ﴿٢﴾

35

Затоа, треба да се размисли за тоа дека ниту еден верник – всушност, ниту еден човек

³⁵ Упати не на Правиот пат – на патот на оние на кои им даде благодати.... (Ал-Фатиха, 1:6-7) (издавачотот)

или животно – не се лишени од Божјата наклонетост, но сепак, не можеме да кажеме дека Семоќниот Бог ни наредува сите да ги следиме. Овој ајет значи дека треба да го молиме Бог да ни подари среќа, да го следиме патот на оние кои примиле изобилие на духовни наклонетости на совршен и потполн начин. Така, овој ајет, всушност, ни зборува дека треба да бидеме покрај Имамот на своето добата.

Нека се запомни дека терминот 'Имамот на своето доба' ги опфаќа сите Пратеници, Веровесници, Мухадисини и Муџадиди. Но, на оние кои не се одредени од Бог да подучуваат и да ги водат Божјите суштества не им се дадени такви одлики; без оглед што се евилиии или пророци, тие не можат да се нарекуваат имами на своето доба.

Конечно дојдовме до прашањето: Кој е Имам денес, кого сите муслимани, богобојазливи луѓе и сите кои доживуваат вистински соништа или објави мора да го

следат? Со ова јавно објавувам, без никакво сомневање, со Божјата милост и доброта:

Јас сум Имамот на ова доба.

Он, во мојата соба ги собра сите овие знаци и услови и ме прати на почетокот на овој век, од кој веќе поминаа петнаесет години. Дојдов во времето кога во сите исламски верувања, без и еден исклучок, навлегле разлики и ги направиле загадочни. Исто така за доаѓањето на Месијата а.с. се раширија погрешни верувања. Разликите се толку огромни што некои веруваа дека Иса а.с. е жив, додека другите веруваа дека е мртов; некои веруваа во неговото телесно доаѓање, додека другите веруваа во доаѓањето како метафора. Едните мислеа дека тој ќе се спушти во Дамаск, другите дека ќе се спушти во Мека, а третите дека тоа е Ерусалим. Некои го очекуваа да се појави меѓу армијата на муслимани, а некои мислеа дека ќе се симне во Индија. Сите овие различни верувања и тврдења бараа Хакм

(Избраниот судија) да дојде и да им пресуди. И јас сум тој Хакм, јас бев пратен, во духовна смисла да го скршам крстот и да ги отстранам сите разлики. Тоа беа двете причини кои бараа да бидам пратен. Иако за себе не треба да претставам било каков друг доказ како поткрепа на мојата вистинитост – бидејќи потребата е доволен доказ – сепак Семоќниот Бог покажа многу знаци во мојата поткрепа. Поради тоа, токму како што Хакм изрекува пресуда во сите други разлики, така сум јас Хакм во расправата за животот и смртта на Иса а.с.. Прогласувам дека моето гледиште кое го имале и Имам Малик р.х.³⁶, Ибн Хазим р.х.³⁷ и Му'тазилитис³⁸, во поглед на смртта на Месијата а.с. е точно и јас верувам дека останатите Ахл-и-Суннет погрешиле. Поради тоа, во својата надлежност

³⁶ Имамот на правото, Составувач ал-Му'атта. (716-795 АД) (Издавачот)

³⁷ Андалузиски правник, теолог, автор. (994-1064) (Издавачот)

³⁸ Зналецот од раната исламска школа на мисла. (800-900) (Издавачот)

како Хакм, со оваа давам суд дека Ахл-и-Суннет се во право само што се однесува на основниот концепт на симнувањето на Иса, бидејќи за него било задолжително да се симне, иако се мисли на духовно симнување. Тие погрешиле во верувањето за начинот на симнувањето, бидејќи тоа требало фигуративно да се разбере, а не дословно. Во врска со прашањето за смртта на Иса а.с. во право се Му‘тазилитис, Имам Малик, Ибн Хазм и другите кои имаат слични милења, бидејќи според јасната веродостојност на благословениот ајет³⁹ **فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي** Месијата а.с. морал да умре пред христијаните да се свртат од Правиот Пат. Ова е мојата пресуда како Хакм. Ако се постави прашањето: „Кој е доказот дека вие сте Хакм?“ Одговорот е дека овде е времето за кое Хакм бил одреден, и тука, исто така, се луѓето чии погрешни претстави за Христос, Хакм требало да ги исправи. Знаците кои требало да се појават во поткрепа на Хакм

³⁹ „...а кога Ти ме усмрти...“ Ал-Маида (5:118) (Издавачот)

се појавиле и продолжуваат да се појавуваат. Небото ги покажува знаците како и Земјата. Нека се благословени оние чии очи не се затворени.

Јас од вас не барам да им верувате само на знаците кои се појавиле. Всушност, јас од вас барам да ги оспорите моите знаци ако мислите дека јас не сум Хакм. Бескорисно е да се докажува нешто против мене, бидејќи јас дојдов во времето на разминување на верите. Единствено дебатата за (личноста, издавачот) Хакм е отворена за сите и јас тоа детално го објаснив. Аллах џ.ш. мене ми даде четири знака:

1. Мене ми е даден знакот на речитост и вештината на арапскиот јазик, како одраз на Кур'анското чудо на речитост и никој не може да ми се спротивстави во ова.
2. Мене ми е даден знакот на изразување на вистината и стварноста на Чесниот Кур'ан и никој не може да ми се спротивстави во ова.

3. Мене ми се дадени обилни знаци за прифаќање на довите и никој не може да ми се спротивстави во ова. Јас под заклетва можам да потврдам дека близу триесет илјади мои дови биле примени, за што имам доказ.
4. Мене ми е даден знакот на познавање на невидливото и никој не може да ми се спротивстави во ова.

Ова се Божји сведочења кои ми се подарени. Исто така и претскажувањата на Чесниот Пратеник с.а.в.с. за мене биле исполнети како очигледни знаци.

40 *آسماں بارونشان الوقت ے گوید ز میں این دو شاہد از پئے تھدین من استاد احمد*

⁴⁰ Персиска строфа: Небесата пракаат дожд од знаците, земјата вели: сега е времето; Овие два сведока стојат подготвени да сведочат за мене. (Издавачот)

Веќе помина долго време откако се појави помрачувањето на Сонцето и на Месечината во текот на месецот рамазан. Мене луѓето ми забранија да одам на аџилак. Чумата, според хадисот, се прошири по земјата. Преку мене беа покажани неброени знакови, во кои се осведочија илјадници хиндуси и муслимани, и јас тука не ги спомнав. Во поглед на сето ова, Јас сум Имамот на ова доба и Божјата поткрепа е со мене. Он ме брани со остра сабја. Покрај тоа, известен сум дека ако некој со интрига и зло стане против мене, ќе биде оцрнет и посрамен. Погледнете! Јас ја пренесов наредбата со која бев задолжен. Често во своите книги пишував за ова, но, грешката во просудувањето на еден мој пријател е настан кој ме поттикна повторно да му се вратам на тоа. Откако дознава за тоа, јас, со голема болка во срцето, ја напишав оваа книшка.

Деталите на овој настан се:

Во септември 1898 година, која одговара на Јамади-ул-Аввал 1316 по Хиџра, еден мој

пријател за кого верував дека е невин, побожен (верен) и богобојазлив, и секогаш добро мислев за него⁴¹ (وَاللَّهُ حَسْبِي), но за кого сега верувам дека погрешил во некое свое размислување и се загрижив да не предизвика некаква штета – допатува во Кадијана со мојот почитуван пријател за да ме види. Тој ми раскажа за неколку објави за кои велеше дека ги примил. Бев многу задоволен кога дознав дека Семоќниот Бог го почестил со објавите. Меѓутоа, во текот на раскажувањето на своите објави ми го раскажа и сонот со кој во врска со мене кажа: „Зошто јас да го дадам заветот на баи’атот на неговата рака, тој треба мене да ми даде завет на верноста!“ Од тоа дознав дека тој мене не ми веруваше дека сум Ветениот Месија а.с. и дека не е известен за вистинскиот концепт на имаматот. Поради тоа, сочувството од моја страна бараше да ја напишам оваа книшка со цел да му го објаснам начелото на вистинскиот

⁴¹ Аллах е Тој, кој му суди. (Издавачот)

имаат и да ја искажам важноста на баи'атот. Веќе на долго пишував за вистинскиот Имам кој е овластен да го прима баи'атот, а сега ќе кажам нешто за вистинскиот концепт на баи'атот. Зборот баи'ат изведен е од зборот баи', што значи спогодба спроведена со взаемен договор со кој нешто е заменето со нешто друго. Нужен услов на баи'атот е, оној кој влегува во него го предава своето битие, со сите можности и средства, на рацете на духовниот водач, со цел во замена да постигне знаење на духовни вистини, и совршени благослови кои водат кон Божјото знаење, спасот и наклонетоста на Семоќниот Бог. Ова покажува дека покајанието не е единствената цел на баи'атот бидејќи личноста може сама од себе да му се обраќа на тоа. Вистинската цел на баи'атот е да се потчиниме на духовниот водач и во замена за тоа да постигнеме знаење, духовна проникливост и благослови, што помага за засилување на верата, ја изострува духовната визија и го втемелува чистиот однос со Бог. На

ист начин ова го нуди спасот од Џехеннемот на овој свет, и доследно на тоа и на Ахиретот, и откако личноста ќе го излечи слепилото на овој свет станува отпорна на слепилото на Ахиретот. Во присуство на човекот кој ги нуди плодовите на баи'атот би била голема несреќа свесно да се сврти од кај него. Мој драг пријателе! Што се однесува до нас, ние сме гладни и жедни за духовното знаење, за вистините и стварноста на небеските благослови, што дури ниту океанот на знаењето не е доволен да не задоволи. Затоа, ако било кој бара да ме има за свој следбеник, лесно може да направи замена, имајќи ги на ум значајот и вистинската филозофија на баи'атот. Ако тој има да понуди такви вистини кои мене не ми се дадени, или ако му биле откриени некои Кур'ански длабочини кои мене не ми биле дадени, тогаш таков возвишен човек е добредојден да го земе мојот завет на верноста и за возврат да ми ги даде овие духовни вистини, Кур'анските вистини и небесните благослови. Јас не сакам да му пречам. Ако

мојот вдахновен пријател во јавноста може само да ги објасни вистините на сура Ал-Ихлас, и ако јас, од моја страна, не успеам да ги објаснам нејзините вистини илјада пати по супериорно во однос на неговите, тогаш јас нему ќе му се потчинам.

ندارد کسے باتو نا گفته کار و لیکن چون گفتی دلش بیار

42

Во секој случај, ако поседуваш одредени вистини, духовна стварност и благослови, кои по својата природа се чудесни, тогаш не само јас туку и сите мои следбеници ќе влезат во твојот баи'ат. Само несреќната личност ќе одбие тоа да го направи. Не знам како тоа да го изразам, и жал ми е што морам да спомнам, кога ги слушнав твоите објави забележав во нив неколку граматички грешки. Прави дови, не биди

⁴² Персиска строфа:

*Ако немаш што да кажеш, никој нема да ти попречи:
Но бидејќи зборуваваше, изнеси ги своите аргументи.*

(издавачот)

повреден; јас ова го спомнувам од искрена намера, понизност и религиска обврска. Но, во исто време, јас не верувам дека граматичка грешка во објавата која ја примила неука или неписмена личност на било кој начин објавата ја прави вредна за прекор. Ова е многу длабоко умен и чувствителен предмет кој бара детално разгледување; но, ова не е прилика за тоа. На лицемерен (на око побожен) муллах – не запознаен со духовната филозофија – може да му се опрости ако се налути кога ќе најде на такви грешки. Но, таквите објави се од многу понизок вид и не се осветлени со полниот жар на Божјата светлина; бидејќи постојат три вида на објави: ниска, средна и висока.

Во секој случај, се чувствував неубаво поради овие грешки и во срцето се молев мојот почитуван пријател да не ги спомне овие објави – кои, на око се вредни за прекор – пред интригантен муллах со исушен разум, бидејќи тогаш тој можеби ќе го исмејува. Објавата која е лишена од вистината и од духовната стварност

и е толку полна со грешки, не може да биде од никаква корист ниту на пријателот ниту на непријателот, посебно во ова доба. Веројатно дека попрво ќе му направи штета одошто добро. Се заколнувам со својата вера дека тоа што го зборувам е самата вистина. Мој драг пријателе⁴³, сосредоточи повеќе внимание на Бог, бидејќи, како што чистотата на срцето се зголемува, така објавените зборови се посилни и по изразити. Причината поради која Кур'анската објава е по возвишена од објавите на сите други пратеници – и во поглед на своите вистини и на својот израз – е таа што на Чесниот Пратеник с.а.в.с. му била подарена поголема чистота на срцето одошто на било кој друг. Оттаму, со оглед на нејзината содржина, оваа објава добила форма на духовна вистинитост, а со оглед на нејзиниот израз добила форма на речитост. Мојот пријател, исто

⁴³ Јас сум сигурен, ако овој почитуван господин посвети поголемо внимание, дека неговите објави можеби наскоро ќе добијат вид на совршенство. (Авторот)

така, треба да запомни дека баи'атот, како што порано објаснив, е спогодба. Не верувам дека овој господин може да покаже дури ни најмал дел од вистините и длабочините на Чесниот Кур'ан кои ги одликуваат хутбите на мојот учен пријател, Маулви-Абдул Керим сахиб. Причината е што искуството на овој господин - кое се однесува на објавата - е недостатно, а со тоа и неговото учење. Не сум сигурен дали тој некогаш имал прилика од зналците да го учи Чесниот Кур'ан⁴⁴. Во името на Бог, немој да се лутиш. Ти се уште не си го разбрал вистинското значење на баи'атот и не сфаќаш што треба да

⁴⁴ Јас не велам дека вротоците на духовното знаење не можат да се отворат. Тоа, сепак, се уште не е случај. Соништата и визиите се предмет на фигуративна и метафоричка интерпретација, а ти својот сон го зеде дословно. Муџадид од Сирхинда во својата визија видел дека на Чесниот Пратеник с.а.в.с. преку него му бил даден статус на кхалилуллах (Божји пријател). Уште повеќе, Шах Валиуллах сахиб во визија видел дека Чесниот Пратеник с.а.в.с. заветувал баи'ат на неговата рака. Но, поради длабочината на неговото знаење не мислел и не ја интерпретирал оваа визија на начин како што ти мислиш. (Авторот)

дадеш и што во замена добиваш. Во нашиот Џемаат и меѓу оние Аллахови робови кои со мене се заветувале на баи'ат постои длабоко умен голем зналец со возвишени доблести по име Маулви Хаким хафиз Ал-Хаџ Нур-уд-Дин сахиб. Тој поседува збирка на сите коментари на Чесниот Кур'ан, и неговото срце е вистинска ризница на Кур'анските вистини. Ако ти биде дадена привилегија да примиш баи'ат, тогаш обиди се и подучи го Маулви сахиб на вистината и на стварноста содржани во само една цуза од Чесниот Кур'ан. Дали овие луѓе биле умоболни да влезат во баи'ат на мојата рака, а да ги отфрлат сите останати приматели на објавата? За тебе би било подобро да го следиш примерот на Маулви сахиб. Размисли само, зарем е безначајно тоа што тој го напуштил својот дом и своето огниште и дошол кај мене да живее во куќа од кал и во голема неудобност? На мојот вреден и драг пријател - примателот на објавата - подобро е да запомни дека сериозно греша ако така мисли. Пред сè,

ако со својата духовна моќ пред хазрети Маулви сахиб го покаже примерот на својата сопствена Кур'анска ученост и со нејзината натприродна светлина биде во состојба да го прими баи'атот од таков вљубеник во Чесниот Кур'ан каков што е Нур-уд-Дин, тогаш јас и целиот мој Џемаат ќе му бидеме на располагање. Дали е можно личноста, со само неколку несигурни и најмногу неточни зборови на објавата, себе си да се смета за Имам на своето доба? Мој драг пријателе, постојат многу предуслови за да се стане Имам на своето доба, и поради нив тој е во состојба да застане наспроти целиот свет.

45 هزار گلته باریک ترز موائیخاست نه هر که سر پتر اشد قلندری داند

Мојот драг 'примател на објавата' не треба да биде заведен со фактот дека често ги

⁴⁵ Персиска строфа:

*Во тоа се наоѓаат илјади нешта, потенки од влакно;
Ниту секој кој ќе ја избричи главата го знае Каландари
(самоодрекување) (Издавачот)*

прима зборовите на објавата. Вистина е дека меѓу моите следбеници постојат многу луѓе и објавите на некои од нив би сочиниле цела книга. Сајјид Амир Али Шах, на пример, неделно ми испраќа по цела страница на објави. Постојат и жени кои се сведоци на моето тврдење и примаат објави на арапски, а не научиле ниту збор арапски. За изненадување, објавите на едната од нив⁴⁶ содржат далеку помалку грешки од твоите. Во писмото на 28 септември 1898 година преку нејзиниот роден брат Фатех Мухаммед Баздар примив неколку нејзини објави. Многу други мои следбеници исто така се приматели на објави. Еден од нив живее во Лахор. Но, можат ли таквите објави било кого да го ослободат од заветот на верноста на Имамот на ова доба? Јас немам ништо против тоа било кому да му дадам заветот на баи'атот, но целта на баи'атот е да се постигне духовно знаење и да се засили

⁴⁶ Гхулама Фатима, ќерката на Мухаммед Кхан Буздар од Леиах. (Издавачот)

верата. Кажи ми тогаш, со кое духовно знаење ти ќе ги подучуваш оние кои тебе ќе ти заветуваат баи'ат и кои вистини од Чесниот Кур'ан ќе им ги откриеш? Те молам, дојди и покажи ги доблестите на својот имамат, и ние со задоволство ќе се заветуваме на баи'ат на твојата рака.

47 حضرت ناصح گرامی دین و دول فرزند راہ پر کوئی مجھ کو سمجھائے کہ سمجھائیے کیا

Прогласувам еднаш и на сите што Аллах џ.ш. и да ми дал, тоа служи како знак на мојот имамат. Подготвен сум да се предадам во заветот на баи'атот на било кого кој ќе ги покаже овие знакови на имаматот и ќе докаже дека ме надминува во овие одлики. Но, Аллаховите ветувања не се менуваат и Нему никој не може да му се спротивстави. Пред некои дваесет

⁴⁷ Уважениот Советник е добредојден – Јас сум целиот претворен во очи и уши за него;

Но, нека ми објасни што тој мене ќе ме советува!

(Издавачот)

години следната објава е забележана во книгата „Брахеен-е-Ахмадија“:

الرَّحْمَنُ عَلَّمَ الْقُرْآنَ - لَتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَدْرَآبَاءُ هُمْ
وَلَتَسْتَبِينَ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ

Според оваа објава, Аллах џ.ш. ми го подари знаењето на Кур‘анот и ме нарече Аввал-ул-Муминин (првиот од верниците). Он мене ме исполни со духовна стварност и вистина како океан. Он мене постојано ми објавуваше дека никој не може да ми биде равен во мојата љубов кон Бог и во Неговото признавање. Бог е мојот сведок дека сум подготвен за оваа натпреварување. Оној кој не ме прифати ќе биде осрамотен по смртта,

⁴⁸ Најмилостивиот те поучил на Кур‘анот така да ти ги предупредиш луѓето чии предци не биле предупредени и дека патот на виновните може да стане очигледен. Кажим: „Јас сум бил одреден и јас сум првиот од верниците.“ (Издавачот)

бидејќи му биле покажани сите докази, а тој одбил, и ќе нема со што да се брани пред Бог.

Драги мој, било световно или верско, ништо не може да биде соодветно извршено без оспособеност. Се сеќавам дека еднаш еден млад човек од угледна куќа – кој бил тотален незнајко и дури не го знаел ниту урду јазикот – се појавил пред британски службеник (со препорака, издавачот) да биде поставен за службеник на недвижности. Британскиот службеник рекол: „Кој ќе го одлучи случајот за него ако го поставам за службеник? Јас не можам да му дадам никаква служба вредна повеќе од пет рупии.“ На ист начин Бог вели:

49

Дали е достоинство за личноста на која илјадници пријатели и непријатели и

⁴⁹ Аллах најдобро знае каде ќе ја стави Својата порака – Ал-Ан'ам, 6:125 (Издавачот)

поставуваат прашања и приговори и која е одредена да претставува пратеништво да има само неколку објавени реченици во прилог на неа, а и тие се без никаков доказ? Може ли ова да биде доволно за да ги задоволи неговиот народ и неговите противници?

Јас сега сакам да ја завршам оваа дискусија. Ако било што во неа има непријатно, на сите им се извинувам, како што, исто така, се извинувам и на својот пријател кој тврди дека е примател на објавите. Се ова го напишав во добра вера. Јас со целото срце го сакам овој мој пријател и го молам Бог да биде со него.

Понизниот
Мирза Гулам Ахмад
Кадијана
Област Гурдаспур

Писмото на Маулви Абдул Керим до пријателот⁵⁰

51 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ الْحَمْدُ لِوَلِيِّهِ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰی نَبِيِّهِ

Од Абдул Керим,
На мојот брат и драг пријател Насруллах Кхан

52 سَلَامٌ عَلَیْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ

Денес повторно чувствувам потреба да ти ја раскажам приказната на моето болно срце, со надеж дека ќе ги споделиш моите чувства. Но, оваа потреба не е без мотив, бидејќи

⁵⁰ Случајно наидов на ова писмо, кое брат Маулви Абдул Керим сахиб го напишал на својот пријател. Бидејќи се однесува на предметот на оваа книга јас овде го објавив. (Авторот)

⁵¹ Во името на Аллаx, Милостивиот, Дарител без барање, Сомилосниот. Благодарност на Неговиот пријател и нека се мир и благослови на Неговиот Пратеник. (Издавачот)

⁵² Нека е мир над тебе и Аллахова милост и Неговите благослови. (Издавачот)

Двигателот на срцето не ги охрабрува Своите робови да прават било што без намера или цел.

Чаудрј сахиб! Јас сум, исто така, синот на Адем и роден сум од слаба жена, и така морам да ги совладувам човечките слабости, привлечноста на моите сакани и останатите недостатоци. Оваа личност родена од жена не може да биде со тврдо срце, доколку околностите не го направат таков. Мојата стара мајка, со меко срце и хронично болна, се уште е жива, како и мојот татко⁵³.

اللَّهُمَّ عَافِهِ وَوَالِهِ وَوَقَّعَهُ لِلْحُسْنَى

Јас имам браќа кои ми се блиски и драги, и имам и други ближни. Мислиш ли дека имам срце од камен па престојувам овде со месеци. Или дека сум луд и неразумен? Или дека нешто слепо го следам и дека сум потполно неук за духовното знаење? Или, дали во семејството, соседството и градот сум познат како човек кој

⁵³ Нека Аллах го заштити, и биде негов пријател, и нека судбината му биде добра. (Издавачот)

живее во грев? Или, дали сум сиромав (просјак) кој постојано ги менува гледиштата за да ја засити својата глад?⁵⁴ **يَعْلَمُ اللَّهُ وَالْمَلَائِكَةُ شَاهِدُونَ** Јас со Божјата милост сум ослободен од сите тие мани.

55 **وَلَا اِزْكَى نَفْسِي وَلَكِنَّ اللَّهَ يَزْكَى مِنْ يَشَاءِ**

Што тогаш во мене предизвикало толкава непоколебливост која стана посилна од сите мои односи? Ова е лесно објаснето во една реченица: тоа е препознавањето на Имамот на ова доба. Тоа е прекрасно нешто кое ги кине сите останати врски и синџири. Ти добро знаеш дека јас, колку што е во моја можност, сум запознаен со духовните вистинитости и со скриените значења на Божјата Книга. Дома јас немам никакво друго занимање освен учење и

⁵⁴ Аллах знае а мелеките сведочат. (Издавачот)

⁵⁵ Јас себе си не се сметам за чист, туку Бог чисти кого Он сака. (Издавачот)

подучување на Чесната Книга. Што тогаш јас учам овде? Зарем за задоволување на мојата душа не е доволно дома да проучувам и толку многу луѓе да ми аплаудираат? Не, Бога ми, никогаш! Јас го проучував и подучував Чесниот Кур‘ан, и во петоците седев на минбер и држев трогателни хутби, предупредувајќи ги собраните на Божјата казна и советувајќи ги да се држат подалеку од гревот, но моето внатрешно ‘јас‘ секогаш ме прекоруваше:

لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ۝
 56 كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ۝

Јас другите ги допирав до солзи, но јас не плачев. Другите ги свртував од неубавите зборови и дела, но никако не се откажував од нив. Бидејќи не бев ниту лицемер ниту

⁵⁶ Зошто го кажуваш она што не го правиш? Нај омразеното нешто во очите на Аллах е да го зборуваш тоа што не го правиш. Ас-Сафф, 61:3-4 (Издавачот)

измамник, и постигањето на популарност и стекнувањето на богатството никогаш не беше моја цел, овие идеи го притискаа мојот ум секогаш кога бев сам. Но, бидејќи не гледав никаков пат за да се поправам, а мојата вера не ми дозволуваше да бидам задоволен во такви невестинити обреди, подлегнав на овие притисоци и станав сериозно болен во срцето. Многу пати се решавав да го напуштам проучувањето, подучувањето и проповедта, но храбро се враќав со жар да ги читам книгите за моралот, мистицизмот и толкувањето на Чесниот Кур'ан. Со таа цел ги проучував Ихја'ул 'Улум, 'Аварифул М'ариф, Фатухати Маккиј сите четири тома, како и огромен број на други книги. Што се однесува на Чесниот Кур'ан, тоа беше храната на мојата душа, и фала му на Бог, и понатаму е. Од детството, навистина од мали нозе, мојата наклонетост кон оваа чесна и возвишена Книга премногу е длабока за да ја опишам со зборови. Како што моето знаење се прошируваше, стекнав вештина за

задоволување на публиката и за украсувањето на моите хутби со фини и смешни приказни. Дури видов како многу болни луѓе беа излечени од мојата рака. Сепак, немаше никаква промена во мене. На крајот, после големо колебање и чекање, ми беше откриено дека оваа гнасотија нема да се испере додека не го запознам живиот пример или не дојдам до фонтаната на животот која единствено може да ги очисти сите внатрешни нечистотии. Погледни само како за 23 години Совршениот Упатувач и Печат на Пратеништвото с.а.в.с. ги водел своите другари низ етапите на духовната револуција, Чесниот Кур'ан бил знаењето а Чесниот Пратеник с.а.в.с. бил неговото вистинско олицетворение. Не биле само возвишеноста и величественоста на речитоста на Чесниот Кур'ан или неговиот учен стил тоа што на толку особен начин ги застрашило срцата. Всушност, практичниот пример на Чесниот Пратеник с.а.в.с., неговите морални доблести, секогаш испратени со манифестација на небеските знаци, било она

што произвело неизбришлив впечаток во срцата на неговите другари. Исламот му бил многу драг на Возвишениот Бог и Он сакал тој да живее до крајот на времето, а не сакал исламот да стане како другите вери, само остаток на застарени легенди и митови на минатото. Во секое доба оваа благословена религија имала живи примери кои со своето просветлено знаење и пример направиле луѓето да го паметат времето на Чесниот Пратеник с.а.в.с., на кого Чесниот Кур'ан му бил објавен. Во нашето време, и држејќи се на Својот суннет, Семокниот Бог меѓу нас го воздигнал Ветениот Месија а.с., за да тој биде сведок на ова доба. Имав намера во писмото да ги раскажам неколкуте инстинктивни аргументи за да ја истакнам потребата од вистинскиот Имам. Но, само пред два дена Ветениот Месија а.с. ја доврши книгата на тема која е поврзана со одредени итности кои се однесуваат на потребата од Имамот, и таа наскоро ќе биде објавена. Затоа јас ја напуштив својата идеја.

На крајот те потсетувам на побожната атмосфера на нашата средба, на твоите добри намери, твоето доаѓање и учеството во дерсул Кур'ан, на твоето мислење за мене и над сè, на твојата добронамерна природа; и апелирам на твојата чиста совест и искрена природа да се замислиш бидејќи времињата се критични. Гледаш ли било каде жива вера која е идеалот на Чесниот Кур'ан, и оган кој го разорува гревот, која Чесниот Кур'ан сака да го запали во градите на луѓето? Поради тоа се заколнувам во Бог на Возвишениот Престол и те уверувам дека токму ова е верата која човекот ја постигнува влегувајќи во баи'ат со Ветениот Месија а.с. – застапникот на Чесниот Пратеник с.а.в.с. – и држејќи се до неговото возвишено друштво. Се плашам дека секое одлагање на оваа вредна постапка може да предизвика страшна промена во срцето. Напушти го стравот од светот и биди подготвен сè да изгубиш во името на Бог, и на тој начин сè да ти биде дадено. Веселам.

Понизниот

Абдул-Керим

Кадијана

1 октомври 1898 година

57

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ

58

Данок на приход и свежи знакови

59

صدق راهبردم بعداً يذرت الظلمين صادقان را دست حق پاشد نهال دور آستين
 هر يك از آسمان بر صاداته آيد فرود آخرش گر دو نشان از برائے طالبين

Некои мои неразборити противници беа силно нажалени и разочарани од неуспехот во судскиот процес кој против мене го покрена др.

⁵⁷ Во името на Аллаx, Милостивиот, Дарител без барање, Сомилосниот. (Издавачот)

⁵⁸ Ние Него го пофалуваме и ги привидуваме благословите на Неговиот Благороден Пратеник. (Издавачот)

⁵⁹ Персиска строфа:

*Вистината во секој момент е помогната од Бог,
 Одржувач на сите светови;*

*Навистина ја имаат Раката на Вистинскиот Бог,
 скриена во нивните ракави;*

*Секоја неволја која се спушта од небесата на
 вистинската личност,*

На крајот станува знак за трагачите.

(Издавачот)

Кларк. Наспроти нивниот труд, мораа да поднесат голем пораз во случајот во кој беа во прашање мојот живот и мојата чест. Тоа не беше сè. Претскажувањето кое ми беше објавено во поглед на овој случај – за кое се известени повеќе од две стотини почитувани и угледни луѓе и кое е објавено однапред и на големо раширено во јавноста – исто така се исполнило. Но, за жал на моите противници, за нив бил подготвен уште еден пораз поради нивната сомнителна природа и непотребно брзање. Кога неодамна, во скратена постапка и без било каква нормална истрага од страна на судот, на писателот на овие редови му бил одреден данок на приход и преку барање бил известен дека треба да плати износ од 187.5 рупии, овие луѓе, за кои не е неопходно да ги именувам (мудрите ќе знаат), наголемо се израдуваа во срцето и сметаа дека во овој случај ќе им биде даден надоместок за тоа, иако нивниот претходен куршум затаил. Но, себичните луѓе и оние со зли намери никогаш не

можат да победат. Никаков успех не може да се постигне низ препреденоста или премолчената дозвола, бидејќи постои Оној кој ги гледа срцата на луѓето, ги просудува нивните скришни мисли, и според нивните намери, издава налог од небото. Затоа Бог не дозволил дури ниту желбата да им се исполни на овие злонамерни луѓе. По детално испитување овој данок е опростен на 17 септември 1898 година. Мудроста, после ненадејната појава на оваа судска парница, е во тоа што Бог сакал да ја покаже Својата поткрепа кон мене и тоа во три работи и аспекти, односно: мојот живот, мојата чест и мојот имот. Што се однесува на животот и честа, Бог ја покажал својата помош во случајот на др. Кларк. Но, останало да се покаже Божјата поткрепа и во поглед на мојот имот. Семоќниот Бог, затоа, сакал Неговата помош во поглед на мојот имот исто така да им биде покажана на луѓето. Он ова го направил и така ги пополнил трите форми на Својата поткрепа. Тоа е тајна после овој процес. Како што Бог не дозволил

случајот на др. Кларк да го заврши мојот живот или да ме понижи – туку целта била да ги покаже знаците на Моќниот и Добротворен Бог – истиот случај бил и овде. И, како и во случај кој ги кој вмешал мојот живот и мојата чест, Бог низ објавата претскажал дека јас ќе бидам ослободен а противниците ќе бидат понижени, и така Он однапред ме извести дека јас ќе бидам победник и љубоморните луѓе ќе бидат засрамени. Ова претскажување, кое Бог го објавил, во нашиот Џемаат станало добро познато пред да бидат прогласени конечните резултати. Токму како што нашиот Џемаат бил сведок на небесниот знак во случај кој го замеша мојот живот и чест, така биле сведоци и на другиот небесен знак во овој случај, кој понатаму ја засилил нивната вера⁶⁰.

فَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَىٰ ذٰلِكَ

Силно сум изненаден што маулвите (оџи) не се заинтересирани за вистината иако знаците

⁶⁰ Нека е Аллах фален за тоа. (Издавачот)

не престануваат да се појавуваат. Тие не сфаќаат дека Семокниот Бог го предизвикува нивниот пораз на секое поле. Како тие посакуваат Божјата помош, од еден или друг вид, да се појави во нивна корист? Но, наместо помош, нивниот неуспех и разочарување не престануваат секој ден да бидат очигледни.

На пример, во времето кога астролозите нашироко известувале дека Сонцето и Месечината ќе се помрачат во следниот месец рамазан, многу луѓе мислеле дека ова е можеби знак на доаѓањето на Ветениот Имам. Затоа, маулвите се плашеле луѓето да не ми се приклонат, бидејќи единствено јас тврдев дека сум Мехди и Месија. За да го прикријат знакот, некои од нив прогласија дека помрачувањето на Сонцето и на Месечината нема да се случи во наредниот месец рамазан и дека тоа ќе се случи кога нивниот Имам Мехди ќе се појави. Но, кога помрачувањето на Сонцето и Месечината се случи во месецот рамазан, тие почнаа да зборуваат дека овие помрачувања не се во

согласност со зборовите на хадисот, затоа што хадисот вели дека лунарното помрачување ќе се случи во првата ноќ, а соларното во средината на месецот, додека во мојот случај лунарното помрачување се случило во 13-та ноќ а соларното во 28-от ден од месецот. Објаснето им е дека во хадисот не се зборува за првата ноќ во месецот, бидејќи Месечината (Земјин сателит) не се нарекува Камар, туку Хилал, а хадисот го содржи зборот Камар, а не Хилал. Според тоа, значењето на хадисот е дека Месечината ќе се помрачи првата ноќ од ноќта во која помрачувањето може да се случи, односно во 13-та ноќ од месецот, а Сонцето ќе се помрачи во средниот ден од денот во кој тоа може да се случи, односно на 28-от ден.⁶¹

⁶¹ Според законите на природата помрачувањето се случува во една од трите одредени ноќи: 13, 14, и 15 (ноќите на месецот). Помрачувањето на Месечината секогаш се случува во една од овие три ноќи. Според тоа, држејќи се до овој ред 13-та е првата ноќ на лунарното помрачување, на која хадисот укажува. Што се однесува до соларното помрачување, датите се: 27, 28 и 29 (лунарен) месец. И по овој ред, 28-от е средниот ден и

Откако го слушнаа вистинското значење на хадисот, неуките маулови беа силно посрамени и пронајдоа уште еден изговор: дека еден од пренесувачите на хадисот е несигурен. Потоа им е објаснето дека, бидејќи претскажувањето содржано во овој хадис е веќе исполнето, било каква критика базирана само на претпоставка нема значење наспроти вистинските факти кои даваат силен доказ во потврда на веродостојноста на одредениот хадис. Со други зборови, исполнувањето на ова претскажување сведочи дека овие зборови се од вистинската личност. Сега, да се изнаоѓаат изговори дека тој не е вистинит туку е лажливец, еднакво е на негирањето на очигледната вистина. Познавачите на хадисот секогаш се држеле до принципот дека сомневањето не може да ја одрече сигурноста. Факт е дека ова претскажување дословно се исполнило во времето на оној кој тврди дека е Мехди. Нема

помрачувањето токму во овие и денови се случило.
(Авторот)

сомневање во сведоштвото дека оној кој ги изговорил овие зборови ја зборувал само вистината. Да се каже дека некој не е сигурен во карактерот (на пренесувачот) само е наслутување, бидејќи понекогаш и лажливците зборуваат вистина. Бидејќи ова претскажување било потврдено и на други начини, и некои водечки ханефи знајци го посведочиле тоа, сега сето тоа да се негира не е само нечесно туку претставува и тврдоглавост. По овој неоспорен одговор, не им преостана ништо друго туку да признаат дека хадисот е точен и неговото точно толкување е дека тој го означува блиското доаѓање на Ветениот Имам; но, тие кажа: „Овој човек не е Ветениот Имам, тоа ќе биде некој друг.“ Но, овој нивни одговор исто така се покажа како банален и неvistинит, бидејќи, ако постоел некој друг Имам, тој требало да се појави на почетокот на четиринаесеттиот век⁶², како што е спомнато во

⁶² Според исламскиот календар познат како хиџра календар. (Издавачот)

хадисот. Но петнаесет години од овој век веќе поминале, а никаков нивниот Имам не се појавил. Конечниот изговор кој сега го пронашле е: „Овие луѓе се неверници, не читајте ги нивните книги и немајте никаков социјален однос со нив. Не слушајте ги бидејќи тоа што го зборуваат го допира срцето.“ На нив, како предупредување, треба да им служи тоа што во сегашно време небесата се свртеле против нив а и Земјата. Тоа е толку срамно. Од една страна, небото сведочи против нив, и Земјата се свртела против нив поради превласта на крстот. Сведочењето на небесата – претскажувањето за лунарното и соларното помрачување во текот на месецот рамазан – забележано е во книгите, како што се Дар Кутни. А сведочењето на Земјата е превласта на крстот, во текот на која е одредено доаѓањето на Ветениот Месија а.с., и овој хадис е прикажан во Сахих Бухари. И двете сведоштва нас не прифаќаат а нив ги отфрлаат.

Смртта на Лекхрам⁶³ исто така било знак кој им предизвикал многу понижувања.

Мојот говор, кој беше прочитан на Махутус⁶⁴ собирот – Конференција на религиите – радосно е поздравен како голем знак и на моите противници им предизвика големи непријатности. Не само што мојот говор ги надмина сите други туку ова беше победа која однапред е најавена во претскажувањето и претходно огласена во најавата.

Ако Атхам⁶⁵ останал во живот, Мијан Мухаммед Хусеин Баталви и неговиот сој би имале причина да се впуштат во лажни интерпретации, но Атхам, со својата ненадејна смрт, бил пропаст за овие луѓе. Тој живеел само

⁶³ Учен човек од Индија; водачот на арја Самај од Пешавар. (Издавачот)

⁶⁴ Махутус: Конференција одржана во Лахор, во декември 1896 год. на која говорот на Ветениот Месија а.с. бил сеопшто прифатен. (Издавачот)

⁶⁵ Абдуллах Атхам: истакнат христијански свештеник и проповедник, кој во својата книга Андруна-е-Библе употребил грд јазик за Чесниот Пратеник с.а.в.с.. (Издавачот)

додека молчел. Но, оној момент кога ја отворил устата, бил изненаден со состојбата одредена во објавата. Семоќниот Бог му одложил според условите поставени во објавата, но кога го прекршил овој услов, казната била одредена со страшна болест која набргу довела до негова смрт. Но, бидејќи некои од неписмените маулви не го почувствувале овој срам, и, од пушта интрига, сметале дека ова претскажување било потполно безусловно и не извлекле никаков искрен заклучок од очигледната паника и молкот кои го фатиле Атхам во времето кое било наведено во претскажувањето. Ниту извлекле било каква поука од фактот дека јас го повикав Атхам да се заколне, и дека тој, (од страна на своите следбеници) бил поттикнат да поднесе тужба против мене, но тој не послуша. Бидејќи Бог не сака да дозволи Неговите закони да исчезнат во двосмисленост и нејасност, Он направил претскажувањето за Лекхрам да биде јасно исполнето. Тоа претскажување било апсолутно ослободено од било какви должности

и обврски и ги содржело сите детали за датумот, денот и начинот на неговата смрт. Но, што! Непријателите на вистината не извлекле корист дури ниту од овој очигледен Божји знак. Очигледно е, ако јас бев лажливец, претскажувањето за Лекхрам би била величествена прилика да ме понижат бидејќи немаше никаков приложен услов, и, ако се покажеше лажна мојата пишувана изјава за тоа заедно со претскажувањето, кое јас го објавив, ќе бев сметан за лажливец кој заслужува казна и понижување. Ако бев лажливец, во оваа прилика Семокниот Бог ќе ме осрамотеше и ќе ја избришеше секоја моја трага и трагата на Џемаатот. Но, Он тоа не го направи. Наместо тоа, Он ја покажа мојата чест и ги просветли срцата на оние кои поради своето незнаење, не го разбрале претскажувањето за Атхам. Зарем ова не е момент да се замислат за тоа зошто Бог ми помогнал во поглед на ова претскажување кое немало никаков приложен услов, и чие неисполнување би значело моето

потполно уништување? Зошто Он го исполнил ова претскажување и со тоа срцата ги исполнил со љубов кон мене – во толкава мера што некои од моите заколнати непријатели дојдоа со плач и влегоа во мојот баи‘ат? Ако ова претскажување не било исполнето, Мијан Баталви сахиб можел задоволно да замислува какви остри коментари ќе објави против мене во Иша‘атус Сунна, и каков впечаток тие ќе остават на луѓето. Може ли некој да разбере зошто Бог го истурил срамот и немилоста на Баталви и неговиот сој, и зарем во Чесниот Кур‘ан не било одредено дека Бог победата секогаш ќе им ја подари на верниците? И што ќе останеше од мене ако ова претскажување – во кое не бил приложен никаков услов и се однесувало на противникот кој кинисаше на мене – се покажеше невестинито? Зарем не е вистина дека Шаик Мухаммед Хусеин Баталви би скокал од радост ако претскажувањето се покажеше невестинито? Тој во својот весник би напишал возбудливи коментари, исмејувајќи ме и би

одржувал јавни прослави. Но што тој направил кога претскажувањето се исполнило? Зарем не е вистина дека тој го отфрлил величествениот Божји знак како тој да е отпад, и во своите весници индиректно покажал дека јас сум убиец на Лекхрам! Јас ви велам: јас не сум убиец кој убива со човечки средства, всушност јас убивам со небесното оружје – со дова, и на ова морав да се одлучам само поради неговите тврдења и повторувања на барањата. Јас не сакав да правам дови против него, но тој самиот сакаше. Можам да бидам обвинет за убиство на ист начин како што Чесниот Пратеник с.а.в.с. бил обвинет во случајот Кхусро Парвез, кралот на Персија. Според тоа, случајот на Лекхрам, е дефинитивен Божји доказ против Мухаммед Хусеин и на оние кои се слични нему.

После тоа дојде Божји знак поврзан за правната постапка која ја покрена др. Кларк и беше исполнето претскажувањето, кое на широко беше објавено на стотици луѓе и тоа пред изрекување на пресудата. Шаик Баталви

доживеа таков срам во овој случај што ако беше доволно среќен, моментално ќе се покаеше, бидејќи му стана јасно кој ја ужива Божјата помош.

Запомнете дека во случајот на др. Кларк, Мухаммед Хусеин во тајна спогодба со христијаните не штедеше никаков напор да ме посрамоти. Мојот Аллах џ.ш. ме ослободи, а тој доживеа такво понижување кога побара стол во судот, што секоја чесна личност би умрела од срам. Ова произлегува од настојувањето да се понижи чесна личност. На неговото барање да му се даде стол заменикот на комесарот го прекори и кажа: „Ниту ти, ниту твојот татко никогаш немавте право на стол.“ Му наложи да се помести назад и да стои исправено. Уште полошо, додека тој беше остро прекорен, јас, на чиј срам дошол да сведочи, седев во столот блиску до заменикот на комесарот. Нема да ја повторувам оваа случка. Кој сака може да отиде до службеникот на судот и до неговиот персонал и тоа да го потврди.

Сега се поставува прашањето: Зошто Семоќниот Бог во Чесниот Кур'ан ветува дека ќе им помага на верниците и им дава почест, а ги посрамотува лажливците? Зошто тогаш постои оваа спротивност дека на секое поле понижувањето, озлогласеноста и срамот биле судбина на Мухаммед Хусеин? Дали е ова начинот на кој Бог се однесува кон оние кои не ги сака? Што се однесува до случајот на данокот на добивка, силна желба имал Шаик Баталви некако да ми се наметне данок, и тој да пишува за тоа и да ги разубави страниците на својот весник Иша'тус Сунн, и на некој начин до некаде да ги прикрие неговите поранешни понижувања. Меѓутоа, и во ова бедно се излажал и јас бев ослободен од данокот. Бог овој случај го ставил во рацете на службеникот кој правдата ја спроведуваше вистинито и чесно. Така несреќните и злонамерните и во овој случај беа попречени. Фала му на Бог илјада пати што Он ја објави вистината на власта. Овде треба да му се заблагодарам на Т. Диксон, заменик на

комесарот на областа на Гурдаспур, на кого Семокниот Бог му ги откри вистинските факти. Тоа е причината поради која од почеток сум и благодарен на британската власт и на нејзините службеници, и имам секаква пофалба за нив, бидејќи секогаш предност и даваат на правдата. И Капетанот Даглас, бивш комесар (во случајот на др. Кларк) и господинот Т. Диксон (во случајот на данокот на добивка) ни пружија два примера на британската правда и честност кои не можам да ги заборавам сè додека сум жив. Не пример, случајот пред капетанот Даглас беше многу чувствителен, бидејќи во него приговорот го изнесуваше угледен христијанин кому поддршка му даваше целото христијанско свештенство во Пенџаб. Но, спомнатиот комесар не се грижеше за тоа кој ја поднесува тужбата. Наместо тоа, тој постапи праведно и ме ослободи. Случајот кој го сослушуваше господинот Т. Диксон исто така беше чувствителен, бидејќи Владата е таа која има загуба од ослободувањето од данок. Но,

господинот Диксон со крајна почит се однесуваше кон чесноста, правдата и непристрасноста. Според моето мислење, таквите службеници се прекрасен пример за грижата од страна на власта за своите жители, на нејзината искреност и следење на принципите на правдата. А она што просветлениот ум на господинот Диксон го разбрал навистина било вистина. Ние поради тоа сме крајно благодарни и правиме дови. Тешката работа и истрагата која ја извршил Мунши Тај-уд-Дин, Техсилдар Батала, заслужуваат исто така да се спомнат овде. Тој, во духот на својата правда и ревносна истрага, пред високите службеници ја претстави вистинската слика, што им помогна да дојдат до вистината. Овде повторно го наведувам извештајот на Техсилдар и конечната пресуда која ја издаде заменикот на комесарот:

Копија на извештајот на Мунши Тај-уд-Дин сахиб, Техсилдар, Паргана Батала, област Гурдаспур, во случајот за приговор на данок.

Приложено со досието во судот на господинот Т. Диксон, заменик комесар. Датум на покренување: 27 јуни 1898 година. Одлучено: 17 септември 1898 година. Баста Но. од одделението: случај број 55/46.

Приговор на данок на приход поднел Мирза Гулам Ахмад, син на Гулам Муртаза, жител на Кадијана, Техсил Батала, област Гурдаспур.

Заменик на комесарот на Гурдаспур

Господине,

Мирза Гулам Ахмад од Кадијана оваа година е оданочен да плати данок на добивка во износ од 187.5 рупии. Никаков данок никогаш пред тоа не му бил наметнат на Мирза Гулам Ахмад. Бидејќи тоа е нов данок, Мирза Гулам

Ахмад до вишиот суд поднел приговор, кој понатаму е доставен на ова Одделение поради истрага. Пред упатување кон истрага во поглед на данокот на добивка, ќе биде соодветно нешто да се каже за Мирза Гулам Ахмад од Кадијана, за да дознаеме кој е тој и каков општествен статус има молителот.

Мирза Гулам Ахмад му припаѓа на старо и благородно семејство Мугхал кое долго време живее во селото Кадијана. Неговиот татко, Мирза Гулам Муртаза, бил почитуван земјопоседник и поглавар на Кадијана. По смртта оставил прилично голем имот, чиј еден дел се уште е во сопственост на Мирза Гулам Ахмад, а друг дел е кај Мирза Султан Ахмад, синот на Мирза Гулам Ахмад, кој го наследил преку жената на починатиот Мирза Гулам Кадир. Имотот во голема мера се однесува на земјата. Содржи: овоштарник, обработлива земја, и приход од неколку села. Бидејќи Мирза Гулам Муртаза бил почитувана и влијателна личност, можно е според моето мислење, да

оставил огромен износ на готовина и накит; но, никаква задоволителна евиденција во поглед на ваков вид на подвижен имот не е на располагање. Мирза Гулам Ахмад лично бил на служба во своите рани години и во поглед на неговиот начин на живот не може да се очекува дека можеби го потрошил приходот или имотот на таткото, готовината или накитот. Неподвижниот имот кој го наследил од таткото, се уште не е допрен, но за подвижниот имот не можеше да се добие доволна евиденција. Во секој случај, земајќи ги во предвид околностите на Мирза Гулам Ахмад, со сигурност може да се каже дека овие средства не ги потрошил. Пред некое време Мирза Гулам Ахмад ја напуштил служба и своето внимание го посветил на религијата, настојувајќи доследно на тоа да биде признаен како поглавар на верскиот Џемаат. Објавил неколку верски книги, пишувани памфлети и преку огласи ги разгласил своите погледи. Резултат од сето ова е тоа што веќе некое време извесен број на поединци, чиј список (на

англиски) е ставен во прилог, веруваат во него како во свој верски водач и се основале како издвоено движење кое според приложената листа, опфаќа 318 луѓе. Некои од нив, не многумина, припаѓаат на благородништвото и се високо образовани. Кога неговиот Џемаат бројно се зголемил, во своите книги 'Победа на исламот' и 'Објаснување на приговорите', на своите следбеници им издал апел за придонес, за да обезбеди средствата за постигање на своите цели, спомнувајќи пет ставки за кои фондовите биле потребни. Бидејќи неговите следбеници имаат полна доверба во него, почнале да праќаат прилози, понекогаш наведувајќи во писмата и посебна ставка – од петте кои постојат – за која сакаат прилогот да биде потрошен. Понекогаш, одлуката му ја препуштаат на Мирза Гулам Ахмад парите да ги потроши на било која ставка која тој ја смета за соодветна. Изјавата на Мирза Гулам Ахмад, подносителот на молбата – приговорот, и доказите на другите сведоци покажуваат дека

овие пари се потрошени на од напред спомнатиот начин. Накратко, овој Џемаат моментално постои како верско здружение чиј поглавар е Мирза Гулам Ахмад. Сите останати се негови следбеници кои ги исполнуваат целите на Џемаатот врз основа на соработката преку своите придонеси. Петте спомнати ставки се:

1. Куќа за гостите: на сите кои ќе дојдат во Кадијана да се сретнат со Мирза Гулам Ахмад, било да се негови следбеници или не, и на оние кои доаѓаат поради религиско истражување, обезбедена им е харана од оваа куќа за гости. Според напишаната изјава на застапникот на Мирза Гулам Ахмад фондовите одредени за оваа цел исто така се потрошени за социјална грижа на патниците, за сирачињата и за вдовиците.
2. Печатење: овде се печатат верски книги и огласи, кои понекогаш во јавноста се делат бесплатно.

3. Училиште: следбениците на Мирза Гулам Ахмад основале училиште, кое сè уште е во почетна фаза. Управата на училиштето е под закрила на Маулви Нур-уд-Дин, кој е истакнат следбеник на Мирза Гулам Ахмад.
4. Годишен собир: Џемаатот одржува годишен собир и за неговото организирање се собираат придонеси.
5. Преписка: според пишуваната изјава на застапникот на Мирза Гулам Ахмад и според доказите на сведоците, за оваа цел е потрошена прилична сума на пари. Членовите на Џемаатот придонесуваат за трошоците на преписката во врска со религиозните прашања.

Накратко, според изјавите на сведоците, придонесите се потрошени на овие пет ставки. Ова се начини и средства со кои Мирза Гулам Ахмад, заедно со своите следбеници, ги шири

своите верски погледи. Ова здружение е од религиска природа, и бидејќи Вашата Висост веќе знае за тоа, овој краток преглед ќе биде доволен.

Сега ќе поминам на молбата – барањето. Овогодишниот приход на Мирза Гулам Ахмад, откако е проценет на 7.200 рупии, оданочен е во износ од 187.5 рупии. На негово барање, изјавата на Гулам Ахмад е земена во Кадијана додека ги обиколував тие области. Забележани се 13 изјави на сведоци. Мирза Гулам Ахмад под заклетва изјавил во потврдено сведочење дека има приход од своите села, од својата земја и овоштарниците. Приходот од селата е 82 рупии и 10 аннаси годишно; приходот од земјата е околу 300 рупии годишно; и од овоштарниците две, три, четири и најмногу пет стотини рупии годишно. Освен ова, тој нема никаков друг приход. Мирза Гулам Ахмад, исто така, под заклетва изјави дека оваа година примил околу 5 200 рупии – од своите следбеници, додека просечниот приход е околу

4 000 рупии – што исклучиво е потрошено на петте спомнати ставки, а не на него лично. Не е водена никаква редовна пресметка на приходите или приказ на трошоците и приближната пресметка наведена е само по сеќавање. Мирза Гулам Ахмад понатаму кажа дека неговиот личен приход од овоштарниците, земјата и селата бил доволен за неговите лични трошоци и немал потреба на себе да ги троши парите од своите следбеници. Изјавите на сведоците го потврдуваат сведочењето на Мирза Гулам Ахмад. Установено е дека следбениците парите му праќаат по пат на доброволни прилози за петте наведени ставки и дека тие пари се токму за тоа потрошени. Мирза Гулам Ахмад нема никаков друг личен приход кој би бил подложен на данокот, освен приходите од селата, земјата и овоштарниците. Од сведоците шест луѓе се сигурни, но, тие се негови следбеници кои повеќе време живеат со него. Седум други сведоци се трговци, кои немаат никаква врска со Мирза сахиб. Сите

овие сведоци општо ја поддржуваат изјавата на Мирза Гулам Ахмад и потврдуваат дека тој нема никаков друг приход освен од селата, земјата и овоштарниците. Исто така, тајно ги испрашувал луѓето од тоа место за личниот приход на Мирза Гулам Ахмад. Иако некои рекоа дека личниот приход на Мирза Гулам Ахмад е голем и подложен на данок, никој не беше во состојба да прибави било каква јасна евиденција. Исто така, го посетив училиштето и куќата за гости во Кадијана. Училиштето се уште е во почетна фаза на изградба и главно е изградено од кал. Исто така се изградени и некои куќи за следбениците. Во куќата за гости имаше неколку гости и забележав дека за сите следбеници кои тој ден беа присутни во Кадијана имаше оброк.

Според моето скромно мислење, ако се земе во предвид дека личните приходи на Мирза Гулам Ахмад доаѓаат само од селата и неговиот овоштарник – како што е јасно од сведочењата, и ако приходот од неговите следбеници се смета за добротворен придонес,

тогаш наметнатиот данок не може да биде одобрен. Од друга страна, кога земеме во предвид дека Мирза Гулам Ахмад потекнува од угледен поглавар со добро стоечки приходи, и дека тој лично бил во служба и во лесни околности, склони сме себе си да си претставиме дека Мирза Гулам Ахмад е богат и дека затоа е подложен на данок. Според сопствената изјава на Мирза Гулам Ахмад, тој неодамна ја заложил својата градина на сопругата и за возврат примил накит во вредност од 4 000 илјади рупии и 1000 рупии во готовина. За човекот, чија жена може да заштеди толку многу, може да се претпостави дека е богат. Целиот записник за истрагата која ја водев приложен е со ова досие. Молам за дозвола овој извештај да го поднесам во согласност со вашите налози. Датум: 31 август 1898 година.

Понизниот Тај-уд-Дин, Техсилдар, Батала, известува дека на застапникот на Мирза Гулам Ахмад му е наредено да се појави на Вишиот

суд на 3 септември 1898 година. Наведениот датум стои под службениот потпис.

Копија на сегашниот налог на приговор за данок, поднесен во судот на Т. Диксон, заменик комесар на областа Гурдаспур.

Досие на приговор за данок: Мирза Гулам Ахмад, синот на Гулам Муртаза, жител на Кадијана, Техсил Батала, област Гурдаспур.

Увид во документите и извештајот и извештајот на Техсилдар претресен е денес. За сега овој спис ќе биде чуван за разгледување. Шаикх Али Ахмад, бранителот и застапникот на тужителот се присутни и известени.

Датум: 3 септември 1898 година.

Под службениот потпис.

Овде ја покажав оригиналната копија на конечните одлуки (на англиски јазик) заедно со превод на урду јазик:

Во судот на Ф.Т.Диксон, собирачи на данок на областа Гурдаспур.

Случај на приговорот за данокот на добивка бр. 46 од 1898 год., Мирза Гулам Ахмад, син на Мирза Гулам Муртаза, Техсил Батала, областа Гурдаспур, приговорувач.

Наредба

Овој данок е наново наметнат и Мирза Гулам Ахмад тврди дека целиот негов приход не е употребен за неговите лични трошоци туку за трошоците на движењето кое тој го основал. Тој признава дека има друг имот, но на собирачот на данок (Техсилдар) му изјавил дека дури и приходите од она што е означено како земја и приходите од земјоделието се ослободени од данок под 5 (б), одат за неговите религиски трошоци. Не гледам причина за сомневања во намерите на овој човек, чие движење е добро

познато, и го ослободувам неговиот приход од данок во износ од 5 200 – под сец 5 (ц), кој исклучиво е употребен за религиски цели.

Сд Т.Диксон
Собирач на данок
17.09.1898 год.

ПОТРЕБАТА ОД ИМАМ
ХАЗРЕТИ МИРЗА ГУЛАМ АХМАД

THE NEED FOR THE IMAM
(Macedonian language)

Хазрети Мирза Гулам Ахмад (1835-1908), чесниот основач на светски раширениот Ахмадија Муслимански Џемаат, роден во Кадијана, село во руралниот регион на Пенџаб, Индија, бил од Бог одреден реформатор на подоцнежното доба и ветениот Месија и Мехди. Бил пратен од Бога како исполнување на претскажувањата содржани во Библијата, Чесниот Кур'ан и хадисите, со посебна задача на повторно откривање на исламот во неговата првобитна форма и убавина, и луѓето да се вратат кон нивниот Создател.